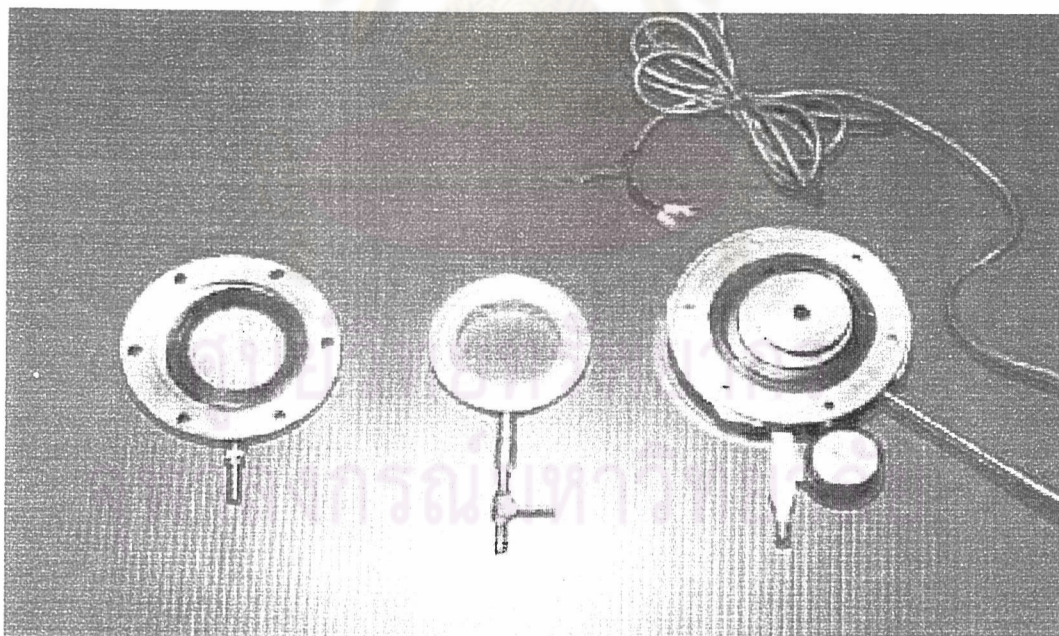

บทที่ 3

ผลการทดลอง

3.1 โมดูลของเยื่อแผ่น

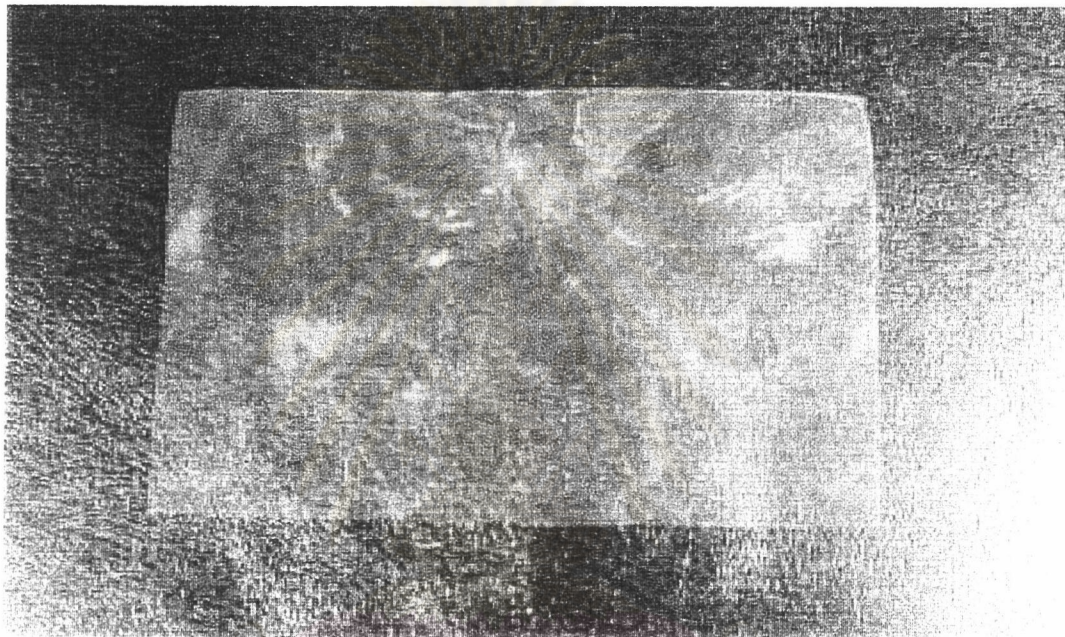
โมดูลที่ใช้ในการทดลองนี้ทำจากสแตนเลสประกอบด้วย 3 ชั้น ดังแสดงในรูปที่ 3.1 ในชั้นแรกจะเป็นส่วนบนสุดของโมดูล ประกอบด้วยตะแกรงซึ่งจะทำหน้าที่กั้นไม่ให้เยื่อแผ่นถูกดูดเข้ามาในโมดูลชั้นแรกเมื่อเปิดปั๊มสุญญากาศ นอกจากนี้จะมีท่อส่งเพอร์มิเอตต่อไปยังเครื่องควบแน่นซึ่งตั้งอุณหภูมิของเครื่องไว้ที่ -98 องศาเซลเซียส ส่วนชั้นที่สองจะเป็นส่วนกลางของโมดูลซึ่งจะมีข้อต่อ 2 ทางติดอยู่ โดยที่ข้อต่อแรกจะมีไว้เพื่อวนสารป้อนกลับไปให้หลอดเก็บสารป้อน และในข้อต่ออีกส่วนจะมีไว้ต่อกับขวดเก็บ 95%เอทานอล ซึ่งจะปั๊มเอทานอลจากขวดเก็บนี้ในกรณีที่มีความดันสารป้อนตกลง เนื่องจากเปิดปั๊มสุญญากาศเพื่อดึงเพอร์มิเอตออกมาและในชั้นสุดท้ายจะประกอบด้วยท่อซึ่งจะรับสารป้อนจากหลอดเก็บสารป้อน พร้อมทั้งติดตั้งเทอร์โมมิเตอร์และเกจวัดความดันเพื่อวัดอุณหภูมิและความดันของสารป้อน

รูปที่ 3.1 โมดูลของเยื่อแผ่น

3.2 เชื้อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟน

เชื้อแผ่นที่ใช้ในการทดลองนี้มีโครงสร้างแบบเชิงประกอบ (composite form) ซึ่งประกอบด้วยแอลจีเนตทำหน้าที่เป็นชั้นเลือกผ่าน (selective dense layer) เคลือบอยู่ด้านบนบนของเซลโลเฟนที่ทำหน้าที่เป็นชั้นรองรับ (supporting layer) รูปที่ 3.2 แสดงภาพถ่ายของเชื้อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ใช้ในการทดลอง

รูปที่ 3.2 ภาพถ่ายของเชื้อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟน

3.3 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การกระจาย

การแยกของสารละลายผ่านเชื้อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนด้วยกระบวนการเพอร์เวอเรชันมีความสัมพันธ์กับค่าการละลาย (solubility) ของตัวละลาย (solute) ในพอลิเมอร์ ค่าการละลายของตัวละลายในพอลิเมอร์สามารถแสดงได้ด้วยค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ในตารางที่ 3.1 เป็นตารางที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การกระจายของน้ำและเอทานอลกับอุณหภูมิของสารป้อนของ 95% เอทานอล พบว่าสัมประสิทธิ์การกระจายเอทานอลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิของสารป้อนเพิ่มขึ้น และพบว่าน้ำจะให้ค่าสัมประสิทธิ์การกระจายสูงกว่าเอทานอล ดังนั้นจึงแสดงว่าน้ำมีความสามารถในการเข้าไปในเชื้อแผ่นได้ดีกว่าเอทานอล

ตารางที่ 3.1 สัมประสิทธิ์การกระจายของน้ำและแร่ธาตุของสารปุ๋ยมูลต่างๆ

อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความเข้มข้นของแอมโมเนียที่เกิดขึ้นที่เคลือบบนผิวหน้าของเซลล์โตน (% โดยน้ำหนัก)					
	1		2		3	
	สัมประสิทธิ์การกระจาย ตัวของเอทานอลในเชื้อ แผ่น	สัมประสิทธิ์การกระจาย ตัวของน้ำในเชื้อแผ่น	สัมประสิทธิ์การกระจาย ตัวของเอทานอลในเชื้อ แผ่น	สัมประสิทธิ์การกระจาย ตัวของน้ำในเชื้อแผ่น	สัมประสิทธิ์การกระจาย ตัวของเอทานอลในเชื้อ แผ่น	สัมประสิทธิ์การกระจาย ตัวของน้ำในเชื้อแผ่น
40	0.63	13.57	0.62	21.67	0.76	16.67
50	0.79	6.67	0.84	5.59	0.81	8.00
60	0.89	3.41	0.89	3.59	0.84	6.92
70	0.90	3.04	0.90	3.51	0.87	5.36

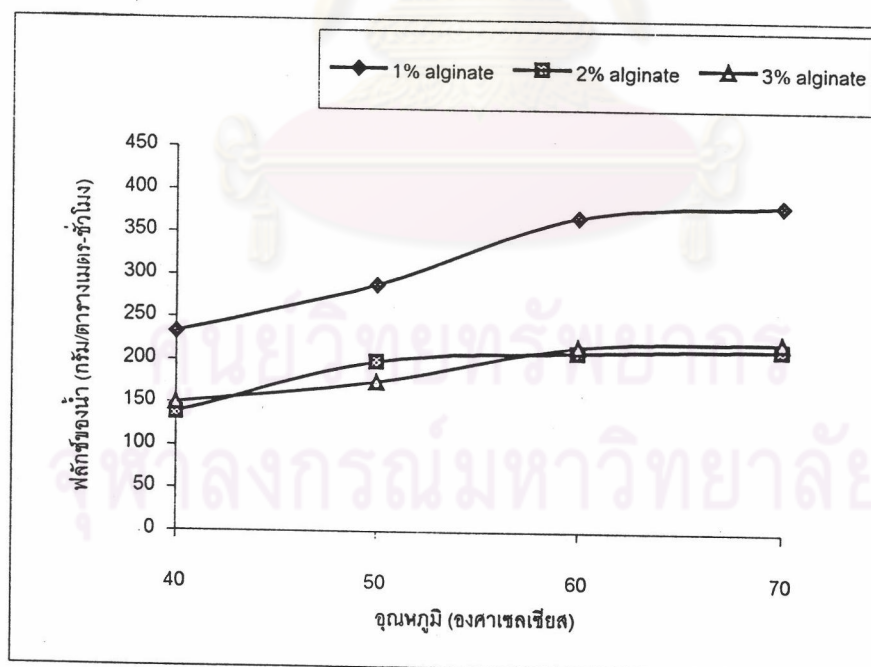
3.4 ผลของอุณหภูมิต่อกระบวนการเพอร์เวพอเรชันของ 95%เอทานอล

ผลของอุณหภูมิของสารป้อนต่อกระบวนการเพอร์เวพอเรชัน แสดงดังกราฟรูปที่ 3.3-

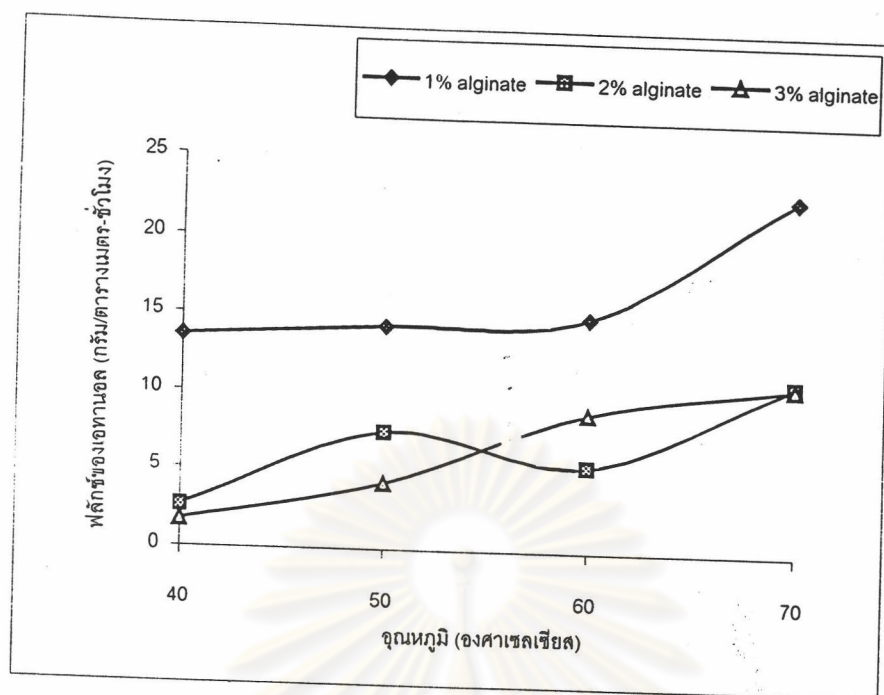
3.12 จากกราฟพบว่าฟลักซ์ของน้ำและเอทานอลมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอุณหภูมิของสารป้อน อุณหภูมิมีผลต่อทุกๆขั้นตอนของกระบวนการเพอร์เวพอเรชัน เช่นขั้นตอนของการดูดซึม, การถ่ายเทมวลผ่านเยื่อแผ่น เป็นต้น

เมื่อพิจารณาจากค่าฟลักซ์ของน้ำและเอทานอลที่อุณหภูมิที่อุณหภูมิของสารป้อนต่างๆ พบว่า ฟลักซ์ของเอทานอลมีค่าต่ำกว่าน้ำ ทั้งนี้เป็นเพราะในกระบวนการดูดซึม (sorption process) เอทานอลมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายต่ำกว่าน้ำนั่นเอง

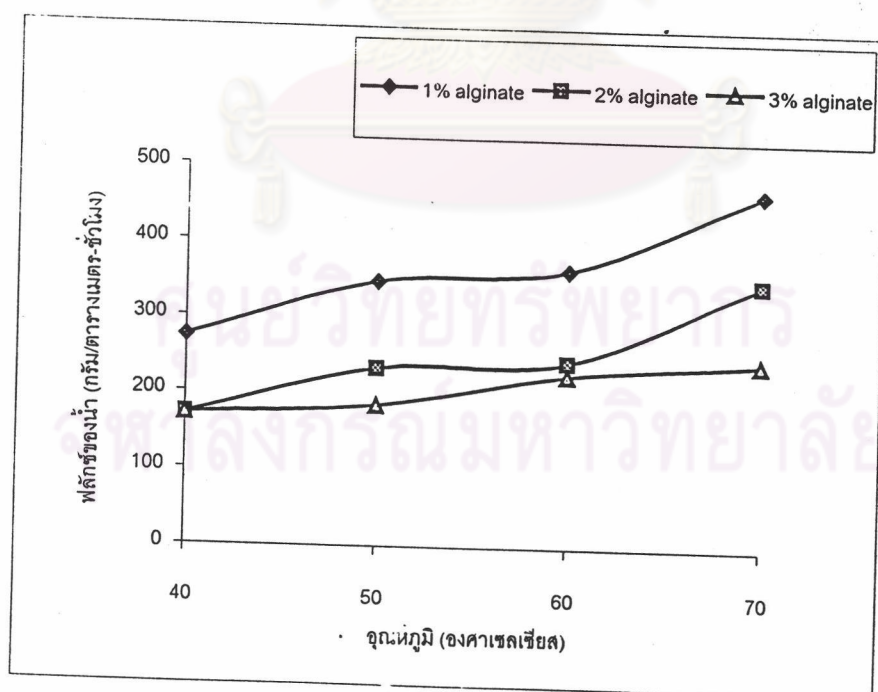
จากกราฟรูปที่ 3.13 - 3.17 แสดงผลของอุณหภูมิของสารป้อนต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่น พบว่าเมื่อเพิ่มอุณหภูมิของสารป้อนค่าการเลือกของเยื่อแผ่นมีค่าค่อนข้างคงที่ เนื่องจากคุณสมบัติทางกายภาพขององค์ประกอบ เช่น สัมประสิทธิ์การแพร่, ความดันไออิ่มตัว เป็นต้น มีการเปลี่ยนแปลงพร้อมๆกัน อย่างไรก็ตามจากผลการทดลองที่ได้แสดงว่าอุณหภูมิของสารป้อนมีผลต่อค่า ฟลักซ์ชัดเจนกว่าค่าการเลือกนั่นเอง ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Boddeker (35)

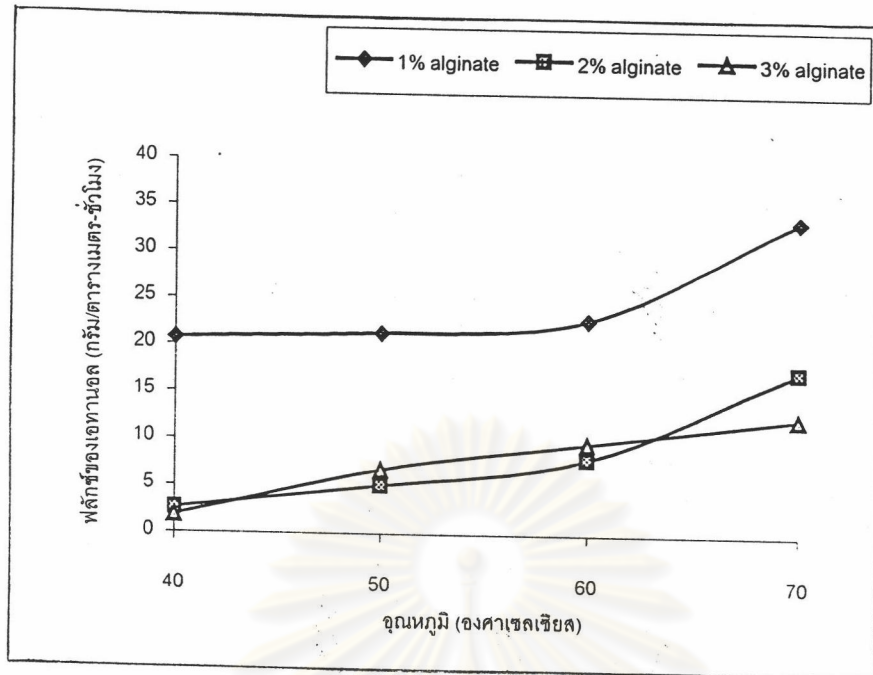
รูปที่ 3.3 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -300 มิลลิเมตรปรอท

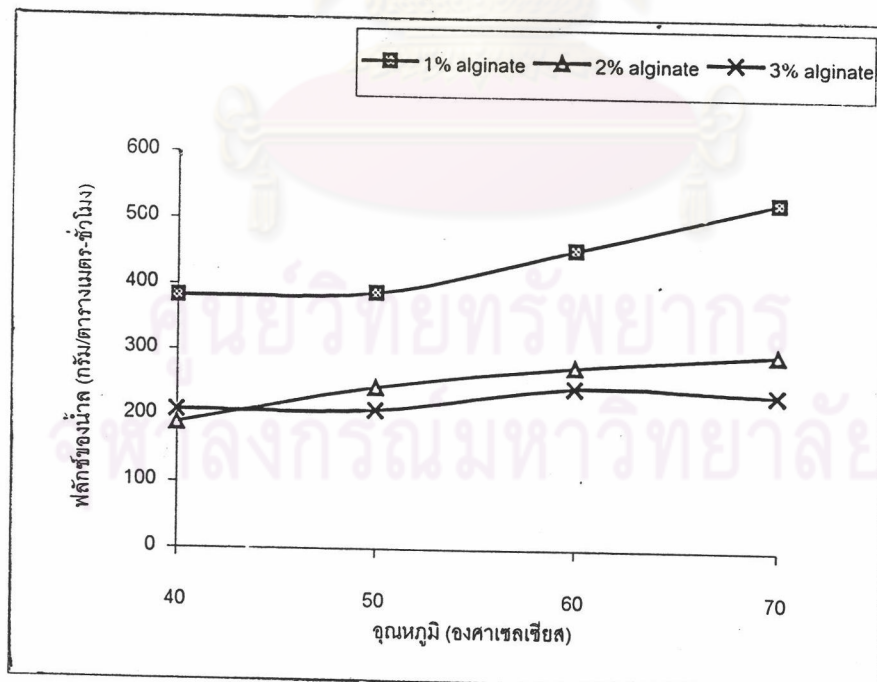
รูปที่ 3.4 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -300 มิลลิเมตรปรอท

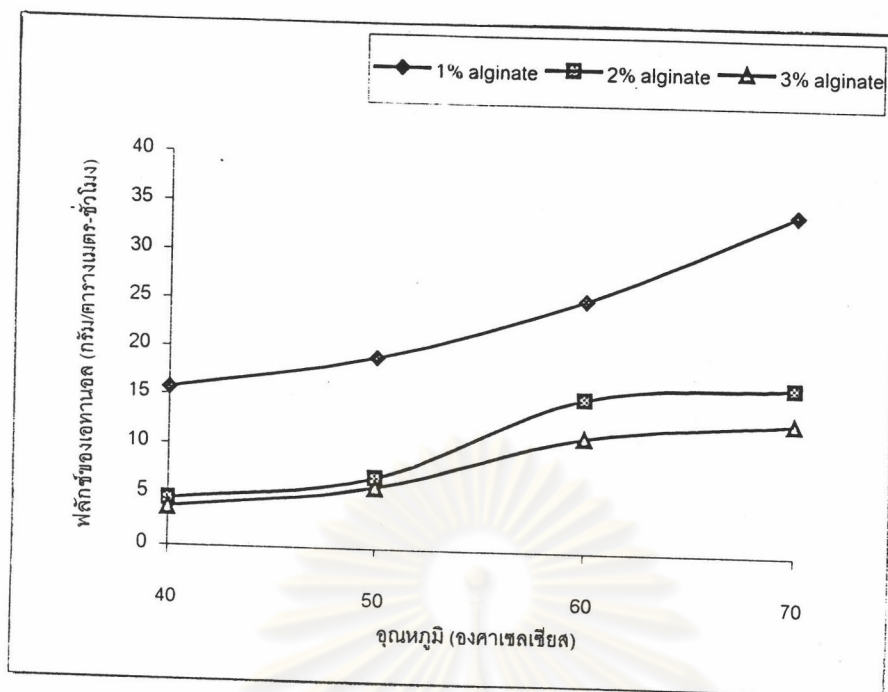
รูปที่ 3.5 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -350 มิลลิเมตรปรอท

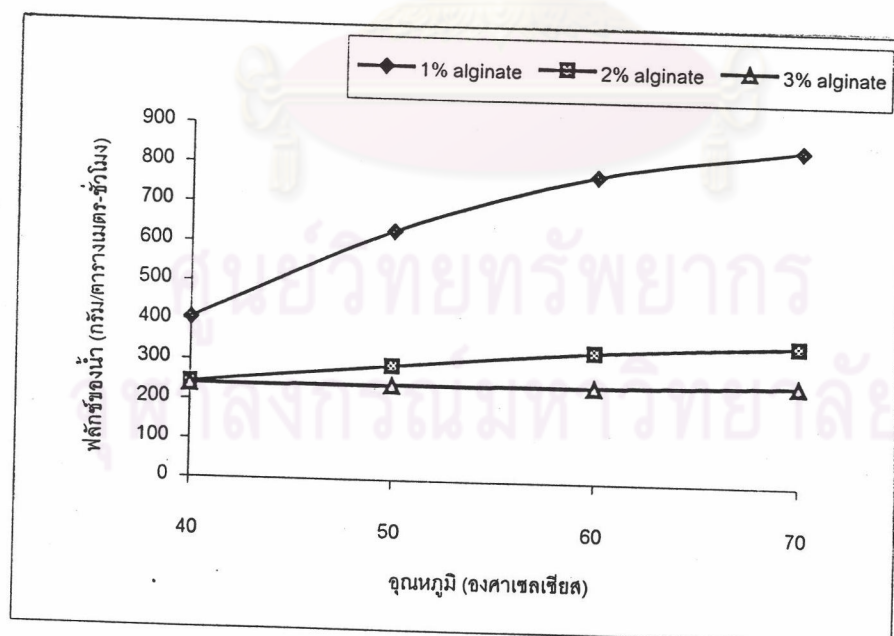
รูปที่ 3.6 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -350 มิลลิเมตรปรอท

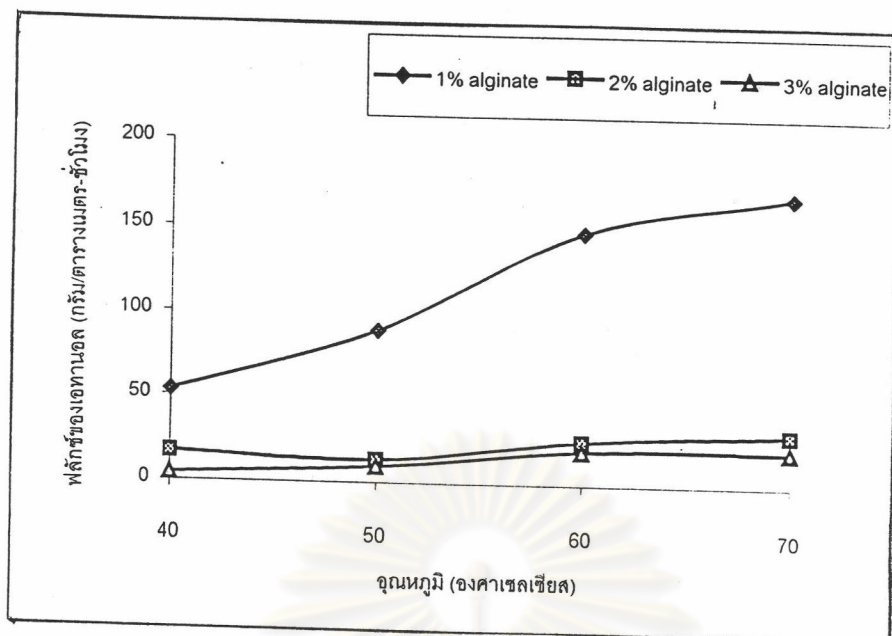
รูปที่ 3.7 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -400 มิลลิเมตรปรอท

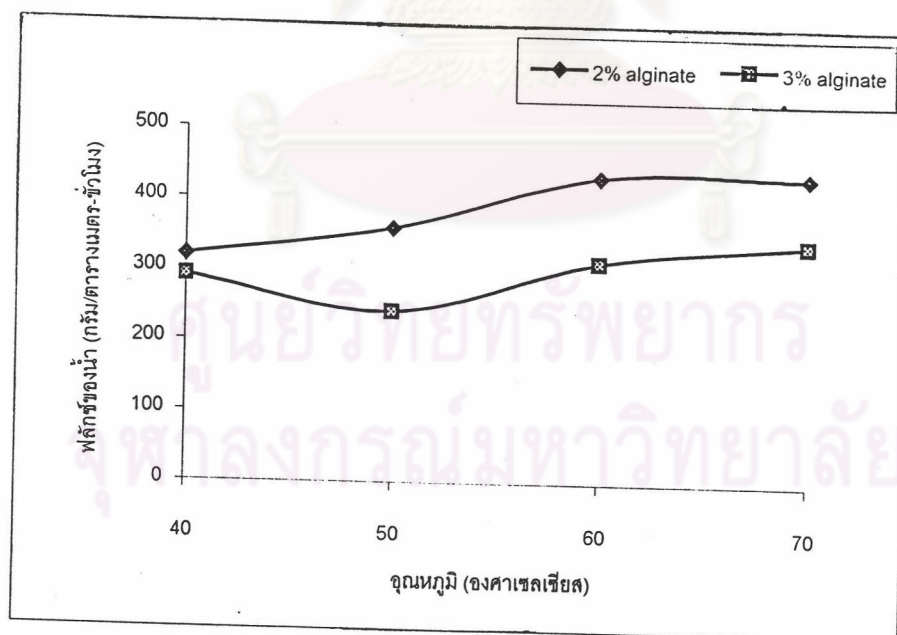
รูปที่ 3.8 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -400 มิลลิเมตรปรอท

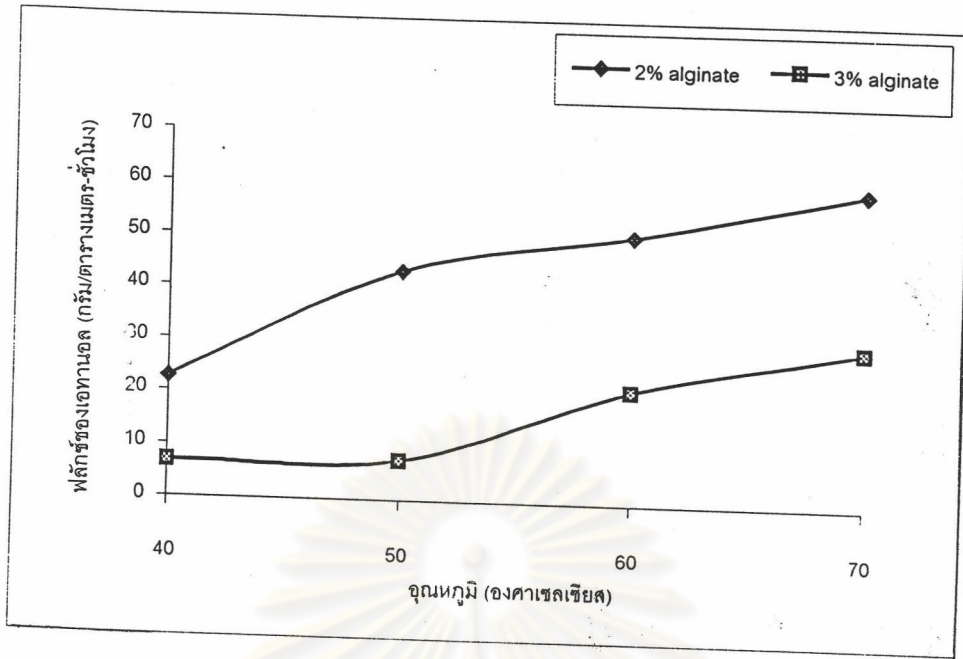
รูปที่ 3.9 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -450 มิลลิเมตรปรอท

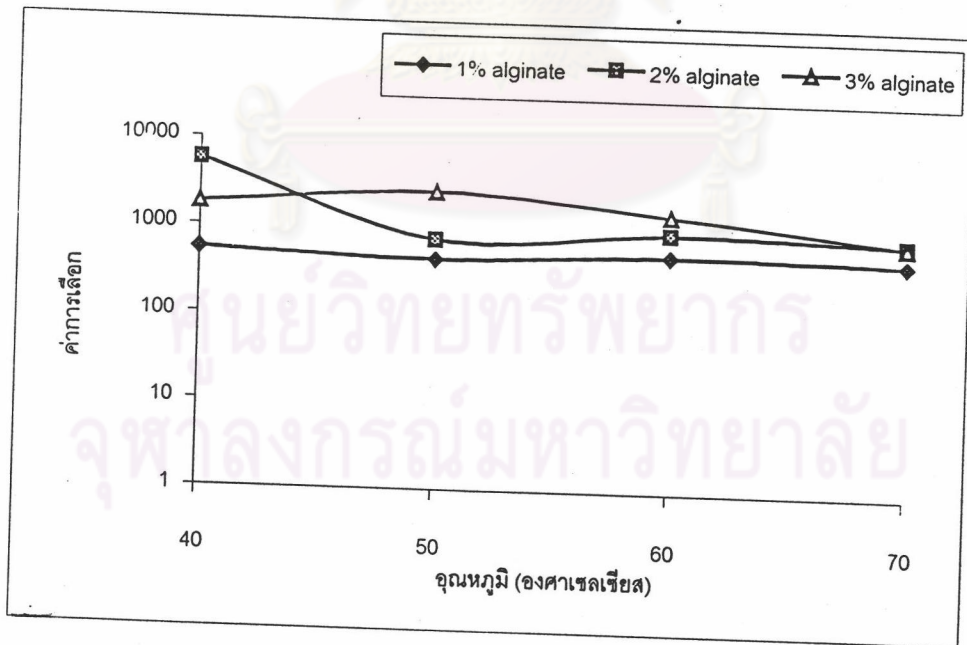
รูปที่ 3.10 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -450 มิลลิเมตรปรอท

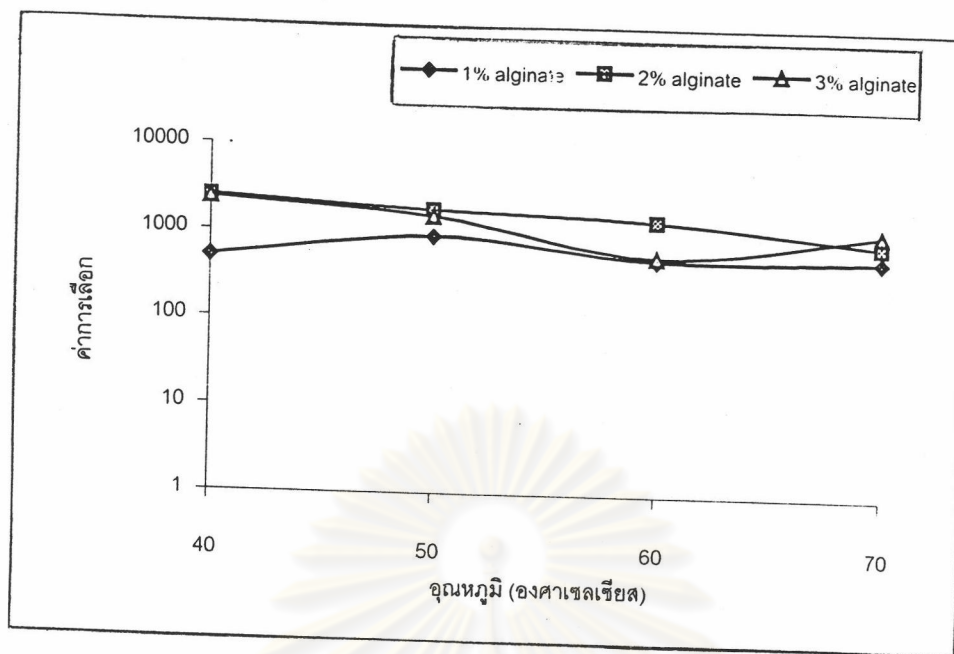
รูปที่ 3.11 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -500 มิลลิเมตรปรอท

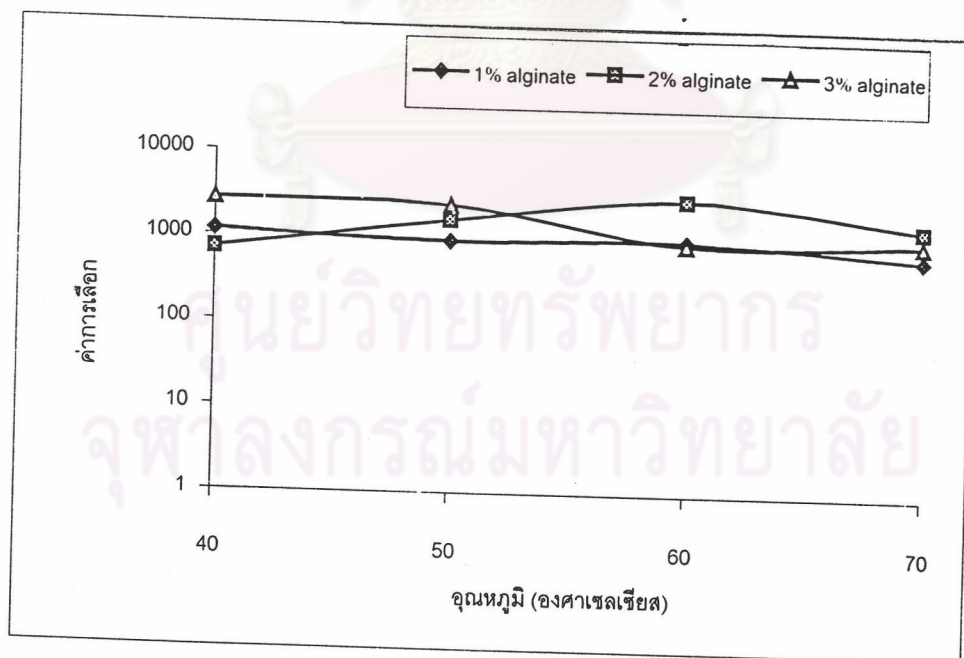
รูปที่ 3.12 ผลของอุณหภูมิต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -500 มิลลิเมตรปรอท

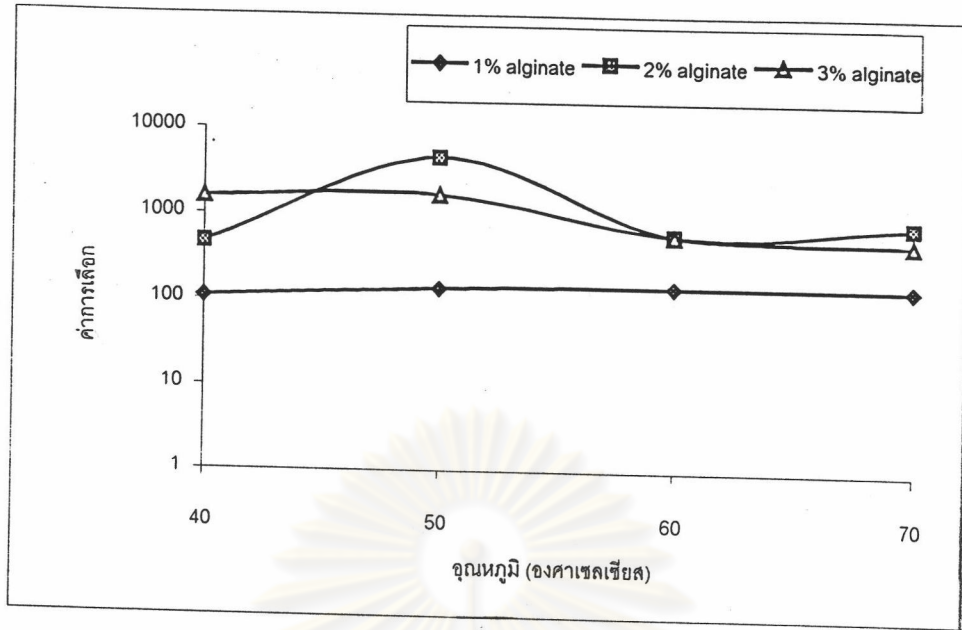
รูปที่ 3.13 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -300 มิลลิเมตรปรอท

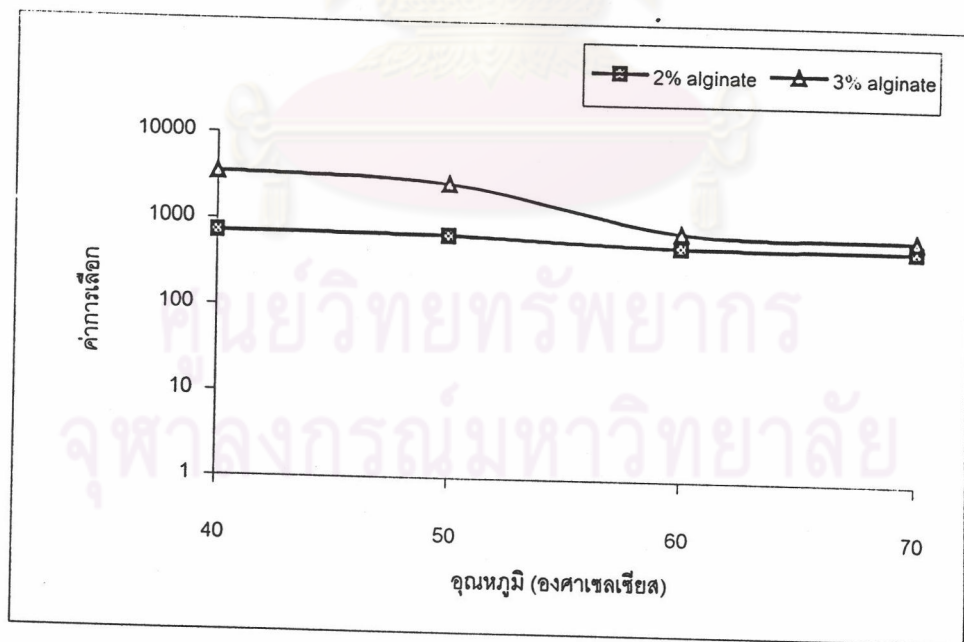
รูปที่ 3.14 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -350 มิลลิเมตรปรอท

รูปที่ 3.15 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -400 มิลลิเมตรปรอท

รูปที่ 3.16 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -450 มิลลิเมตรปรอท

รูปที่ 3.17 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ความดันเพอร์มิเอต -500 มิลลิเมตรปรอท

3.5 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อกระบวนการเพอร์แวกเพอร์ชันของ 95%เอทานอล

โดยปกติความดันเพอร์มิเอตจะสามารถเพิ่มแรงขับของกระบวนการได้ ดังนั้นเมื่อความดันเพอร์มิเอตเพิ่มขึ้น ความแตกต่างระหว่างความดันย่อย(partial pressure) ระหว่างสารป้อนและด้านเพอร์มิเอตของเยื่อแผ่นจึงลดลง มีผลให้ค่าฟลักซ์ของสารละลายลดลงไปด้วยผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของน้ำและเอทานอลแสดงดังกราฟรูปที่ 3.18-3.25

ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นแสดงดังกราฟรูปที่ 3.26 - 3.29 พบว่าเมื่อลดความดันเพอร์มิเอต ค่าการเลือกของเยื่อแผ่นมีแนวโน้มลดลงทั้งนี้เป็นเพราะการลดความดันเพอร์มิเอตจะไปเพิ่มแรงขับของกระบวนการ เพราะฉะนั้นเอทานอลจึงสามารถแพร่ผ่านเยื่อแผ่นได้มากขึ้นด้วย จึงทำให้ค่าการเลือกของเยื่อแผ่นลดลง โดยที่เยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจินต/เซลโลเฟนที่ความเข้มข้นแอลจินตเท่ากับ 1% โดยน้ำหนักจะให้ค่าการเลือกต่ำที่สุด

3.6 ผลของความหนาของเยื่อแผ่นต่อกระบวนการเพอร์แวกเพอร์ชันของ 95%เอทานอล

ความหนาของเยื่อแผ่นแปรไปตามความเข้มข้นของแอลจินตที่ใช้เคลือบบนเซลโลเฟนดังนี้ ความเข้มข้นแอลจินต 1% โดยน้ำหนักให้ความหนาของเยื่อแผ่นเท่ากับ 35.4 ± 2.4 ไมโครเมตร ความเข้มข้นแอลจินต 2% โดยน้ำหนักให้ความหนาของเยื่อแผ่นเท่ากับ 46.7 ± 2.3 ไมโครเมตร ความเข้มข้นแอลจินต 3% โดยน้ำหนักให้ความหนาของเยื่อแผ่นเท่ากับ 55.7 ± 2.3 ไมโครเมตร ตารางที่ 3.2 และ 3.3 แสดงผลของความหนาของเยื่อแผ่นต่อค่าฟลักซ์ของสารละลายและค่าการเลือก พบว่าฟลักซ์ของสารมีแนวโน้มลดลงเมื่อเยื่อแผ่นมีความหนามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากสารจะแพร่ผ่านเยื่อแผ่นได้ยากขึ้นเมื่อเยื่อแผ่นหนาขึ้น คือเยื่อแผ่นมีความต้านทานการถ่ายเทมวลผ่านเยื่อแผ่นมากขึ้นนั่นเอง สำหรับค่าการเลือกของเยื่อแผ่นมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเยื่อแผ่นมีความหนามากขึ้น เนื่องจากเมื่อเยื่อแผ่นมีความหนามากขึ้นทำให้เอทานอลแพร่ผ่านเยื่อแผ่นได้ยากขึ้น ทำให้ความเข้มข้นของเอทานอลในด้านเพอร์มิเอตมีค่าน้อยลง จึงทำให้เยื่อแผ่นจึงมีค่าการเลือกเพิ่มขึ้น

3.7 ค่าการซึมผ่าน (permeability) และสัมประสิทธิ์การแพร่ (diffusivity) ของกระบวนการเพอร์แวกเพอร์ชันของ 95%เอทานอล

ตัวละลายที่มีการซึมผ่านสูงกว่าจะสามารถที่จะถูกแยกออกมาได้มากกว่าตัวละลายตัวอื่นๆ ด้วยกระบวนการเพอร์แวกเพอร์ชัน ในขณะที่สัมประสิทธิ์การแพร่จะแสดงถึงความสามารถในการเคลื่อนที่ของตัวละลายในเยื่อแผ่น สัมประสิทธิ์การแพร่สามารถคำนวณได้จากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายและค่าการซึมผ่าน ดังแสดงในภาคผนวก ค ในกราฟรูปที่ 3.30 - 3.39 เป็นกราฟที่แสดงผลของอุณหภูมิของสารป้อนต่อค่าการซึมผ่านและกราฟรูปที่ 3.40- 3.47 แสดงผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของน้ำและเอทานอล จากกราฟพบว่าเมื่อเพิ่มอุณหภูมิค่าการซึมผ่านของน้ำและเอทา

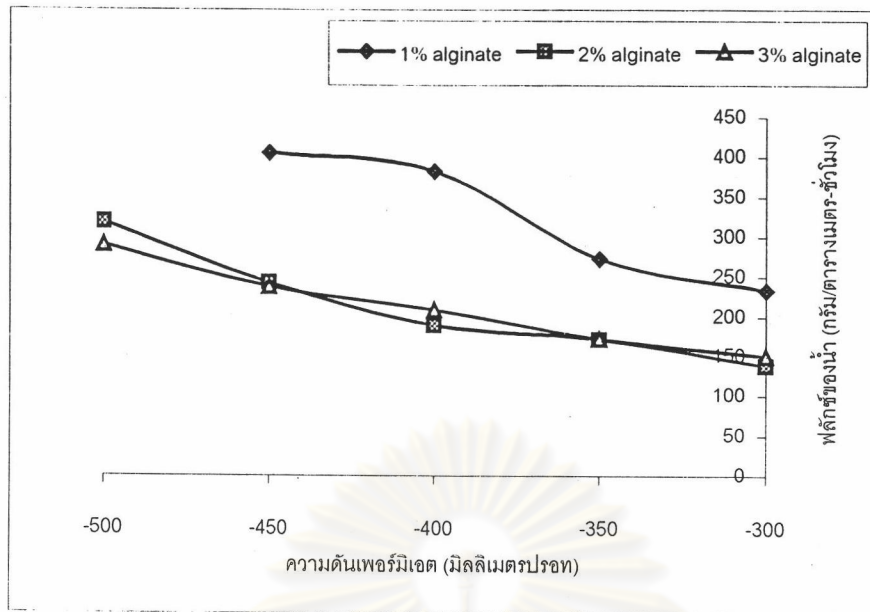
นอลมีค่าเพิ่มมากขึ้น โดยที่เยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจินต/เซลโลเฟนที่ความเข้มข้นอัลจินตเท่ากับ 1% โดยน้ำหนักจะให้ค่าการซึมผ่านของน้ำและเอทานอลสูงสุด นอกจากนี้เมื่อลดความดันเพอร์มิเอตลง ค่าการซึมผ่านของน้ำและเอทานอลมีค่าเพิ่มขึ้นเช่นกัน

ผลของอุณหภูมิและความดันเพอร์มิเอตต่อค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำและเอทานอล แสดงในกราฟรูปที่ 3.48-3.57 และ 3.58-3.65 จากกราฟพบว่าค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อเพิ่มอุณหภูมิของสารป้อน และค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของทั้งน้ำและเอทานอลมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเมื่อลดความดันเพอร์มิเอตลง การที่ลดความดันเพอร์มิเอตจะไปเพิ่มแรงขับเคลื่อนระหว่างสองด้านของเยื่อแผ่น ซึ่งมีผลทำให้ตัวละลายสามารถเคลื่อนที่ได้เร็วขึ้นและทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การแพร่มีค่าสูงขึ้นด้วย

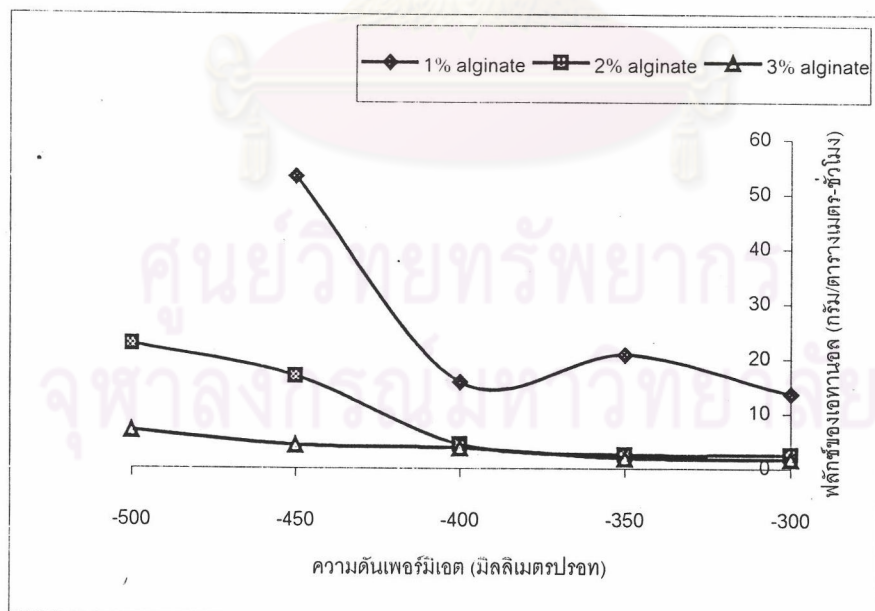
ผลของความหนาของเยื่อแผ่นต่อค่าการซึมผ่านและค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ แสดงในตารางที่ 3.4-3.7 อย่างไรก็ตามพบว่าความหนาของเยื่อแผ่นนั้น ไม่มีผลต่อค่าการซึมผ่านและค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำและเอทานอล

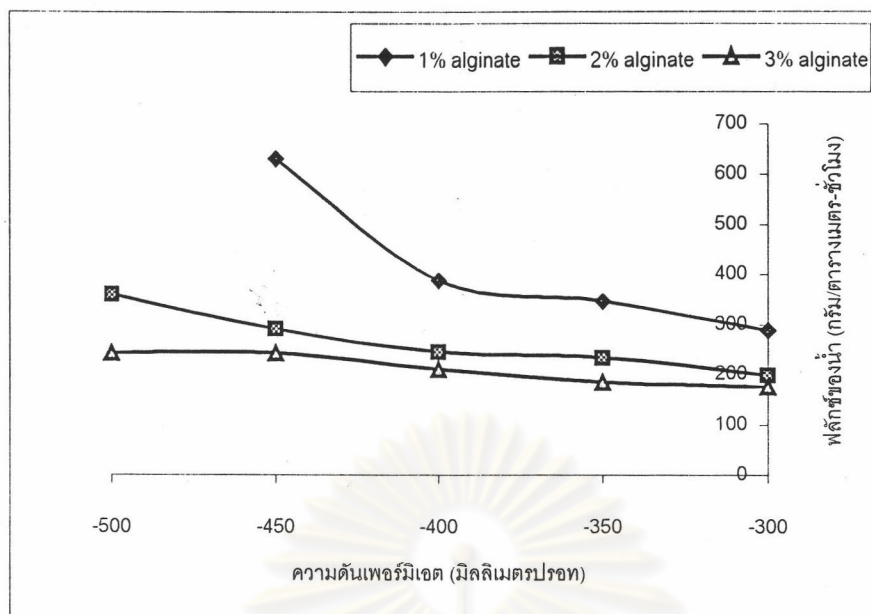
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

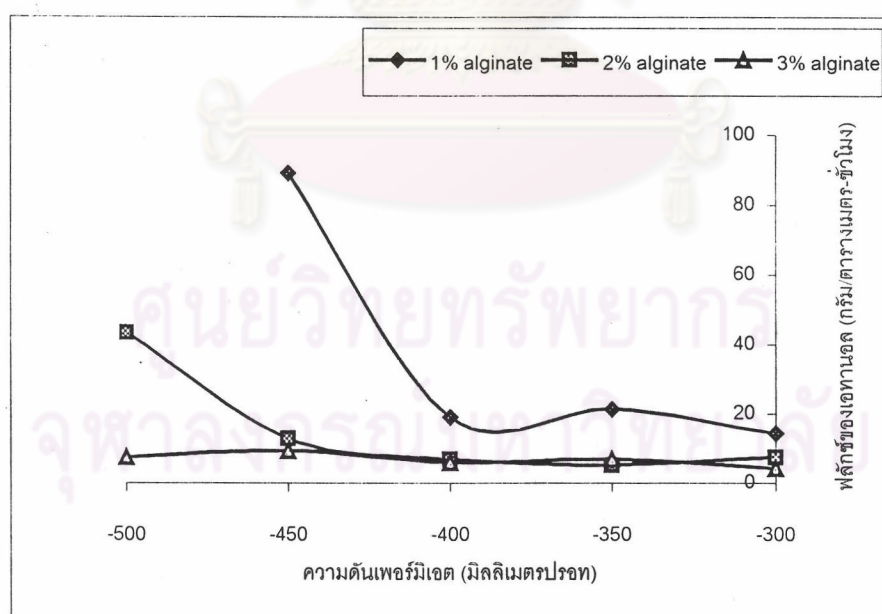
รูปที่ 3.18 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/ไคโตซานที่ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

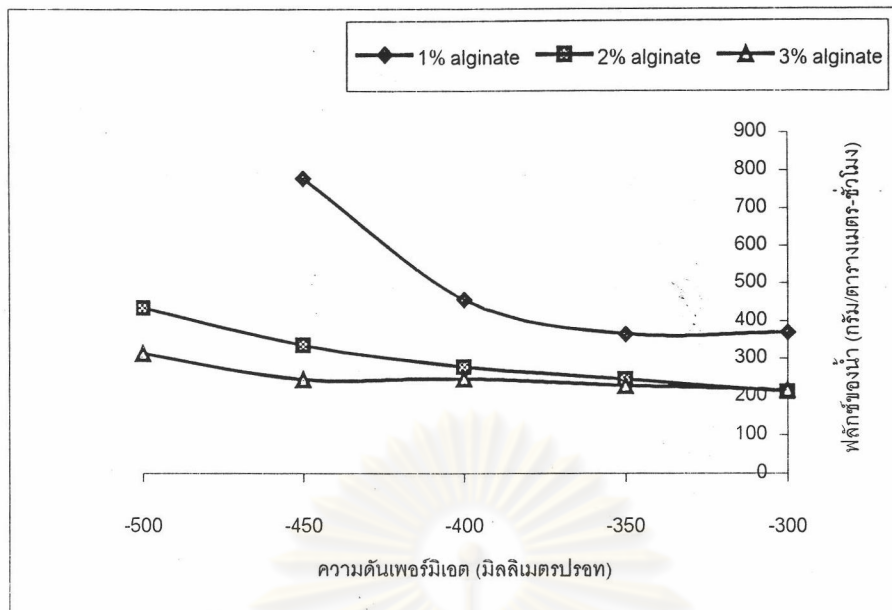
รูปที่ 3.19 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/ไคโตซานที่ อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

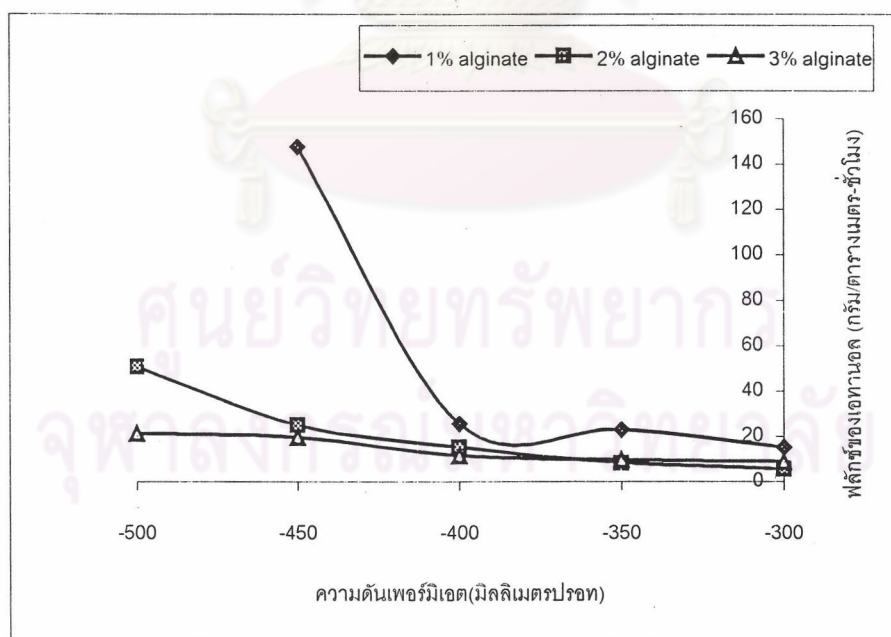
รูปที่ 3.20 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

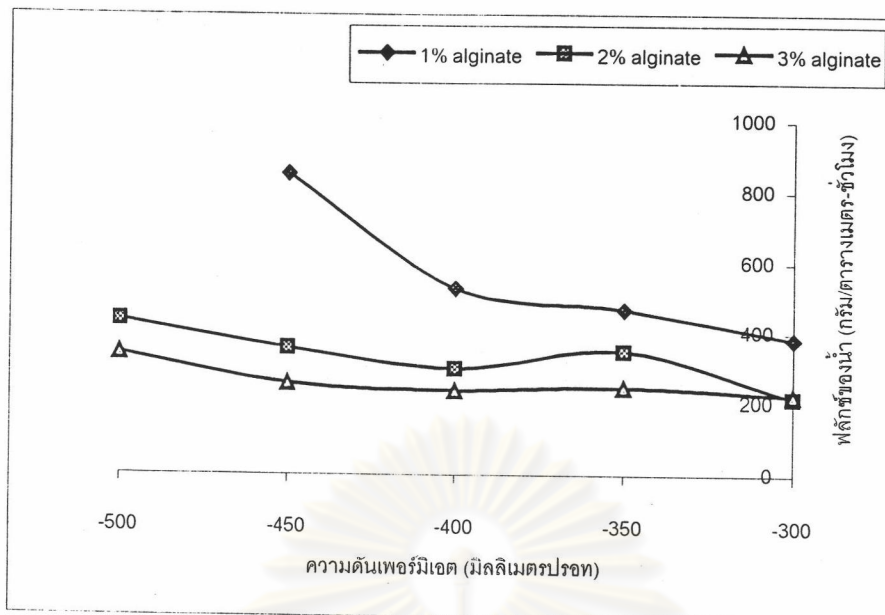
รูปที่ 3.21 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

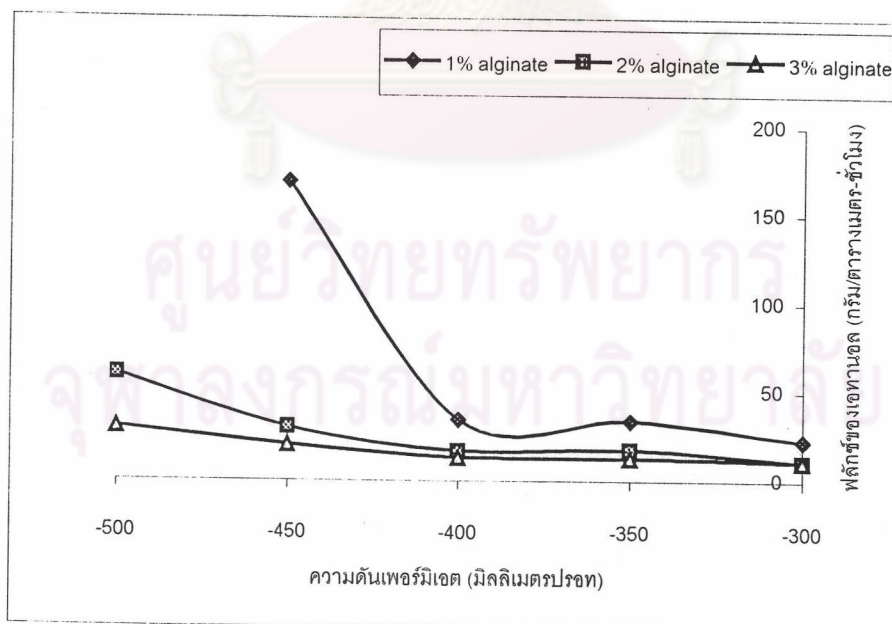
รูปที่ 3.22 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

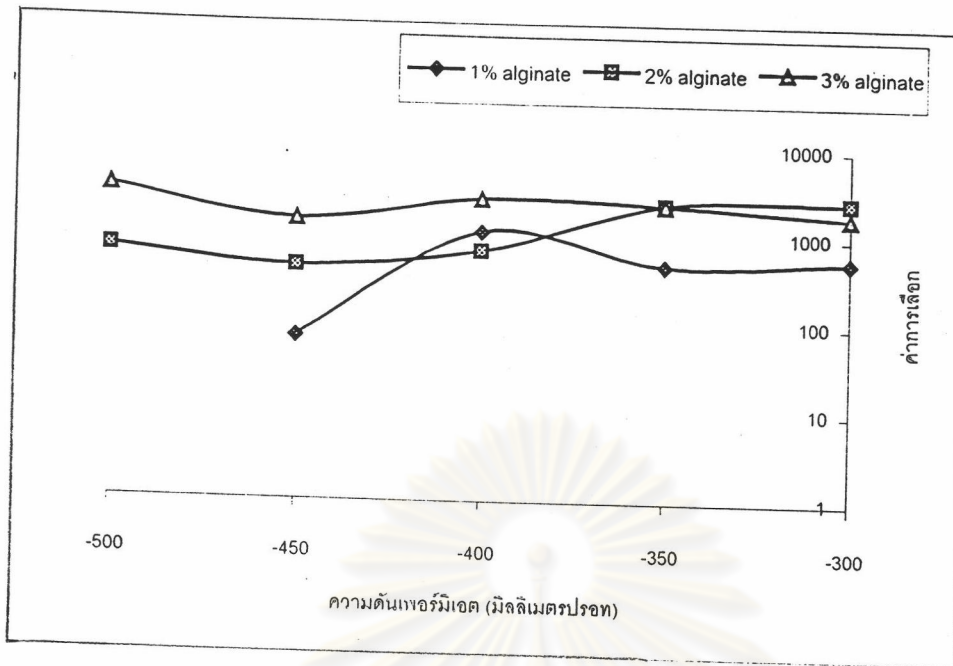
รูปที่ 3.23 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

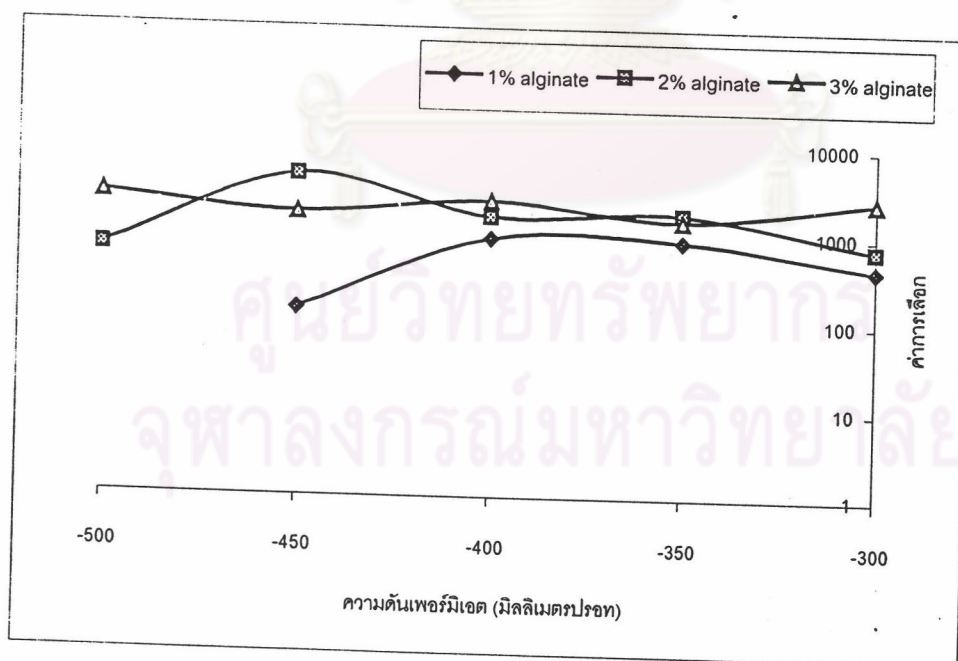
รูปที่ 3.24 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของน้ำสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส

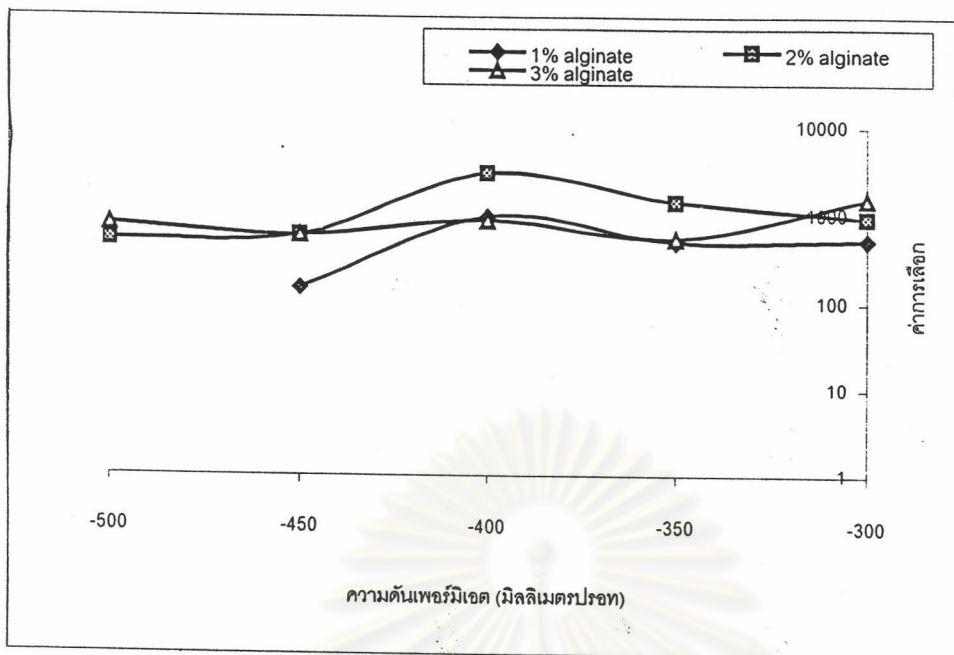
รูปที่ 3.25 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าฟลักซ์ของเอทานอลสำหรับเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส

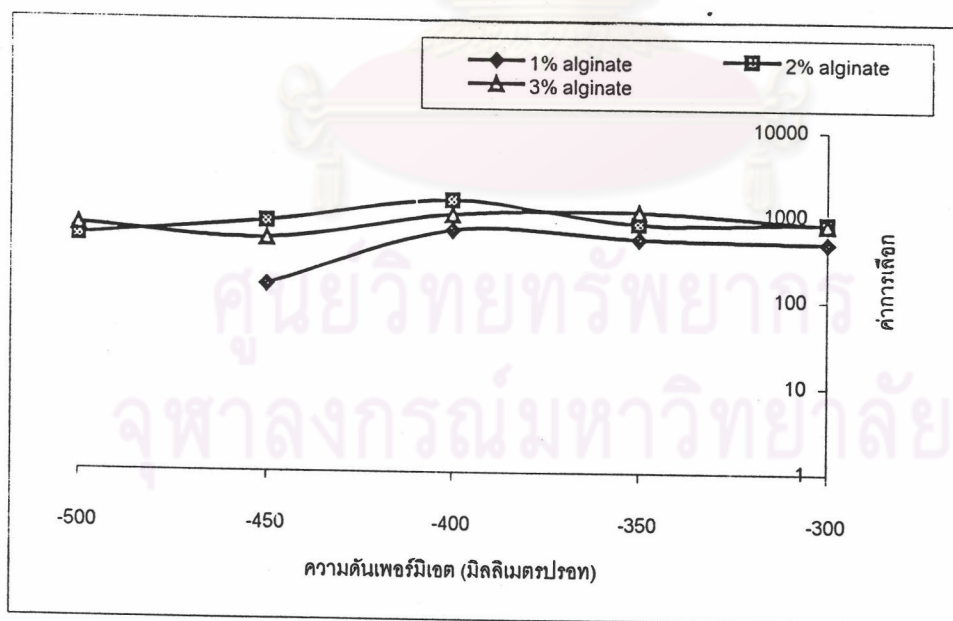
รูปที่ 3.26 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่
อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

รูปที่ 3.27 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่
อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

รูปที่ 3.28 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

รูปที่ 3.29 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเชิงประกอบแอลจีเนต/เซลโลเฟนที่ อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 3.2 ผลของความหมายของข้อเสนอแนะต่อค่าฟลักซ์ของน้ำและเอทานอล

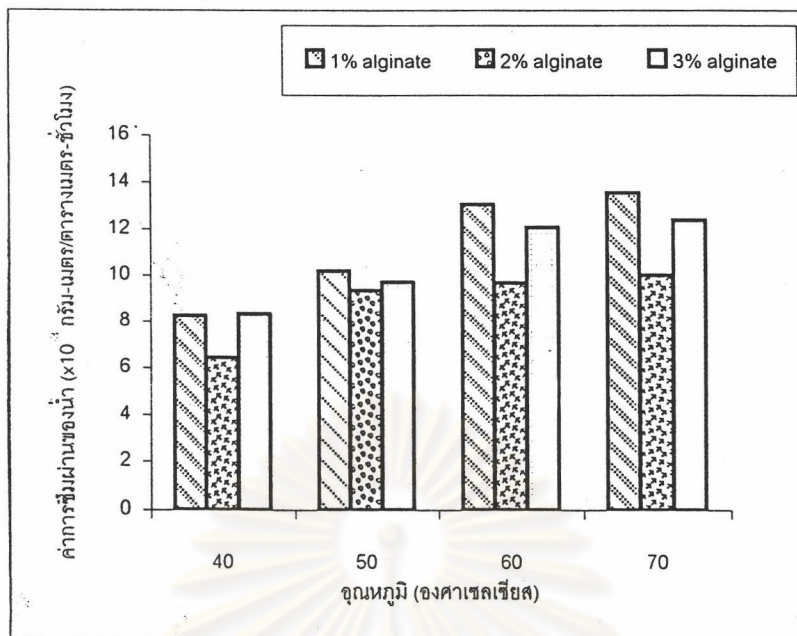
ความเข้มข้นของ แอลกอฮอล์ที่ใช้เคลือบ ที่ผิวหน้าของเซลล์โพลีเมอร์ (%โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความดันเพอร์มิเอต (มิลลิเมตรปรอท)											
		-300		-350		-400		-450		-500			
		ฟลักซ์ของ เอทานอล (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ น้ำ (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ เอทานอล (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ น้ำ (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ เอทานอล (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ น้ำ (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ เอทานอล (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ น้ำ (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ เอทานอล (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)	ฟลักซ์ของ น้ำ (กรัม/ตาราง เมตร-ชั่วโมง)		
1	40	13.55	232.9	20.7	273.3	15.7	382.1	53.3	405.0	.*	.*	.*	.*
	50	14.23	288.5	21.3	346.6	19.1	387.6	89.1	630.2	.*	.*	.*	.*
	60	14.95	368.5	22.8	363.9	25.3	455.3	147.7	778.3	.*	.*	.*	.*
	70	22.71	382.8	33.5	467.0	34.4	528.1	169.1	851.9	.*	.*	.*	.*
2	40	2.53	137.8	2.6	170.9	4.4	188.9	16.7	242.9	22.6	22.6	318.9	318.9
	50	7.40	198.1	5.1	232.5	6.8	244.1	12.7	291.1	43.3	43.3	358.9	358.9
	60	5.39	210.1	8.0	242.8	15.1	276.6	25.0	334.2	50.6	50.6	433.4	433.4
	70	10.82	214.6	17.0	237.1	16.6	297.3	30.1	356.6	59.6	59.6	435.4	435.4
3	40	1.67	149.7	1.8	171.6	3.6	208.5	4.2	237.8	6.8	6.8	290.4	290.4
	50	4.12	174.9	6.7	183.7	5.8	209.7	9.5	241.4	7.3	7.3	241.3	241.3
	60	8.79	216.6	9.7	225.7	11.2	245.2	19.4	243.6	21.2	21.2	312.5	312.5
	70	10.72	222.4	12.5	243.9	12.9	235.7	20.0	255.1	29.5	29.5	340.7	340.7

.* ข้อเสนอแนะที่ขาดไม่สามารถวัดค่าได้

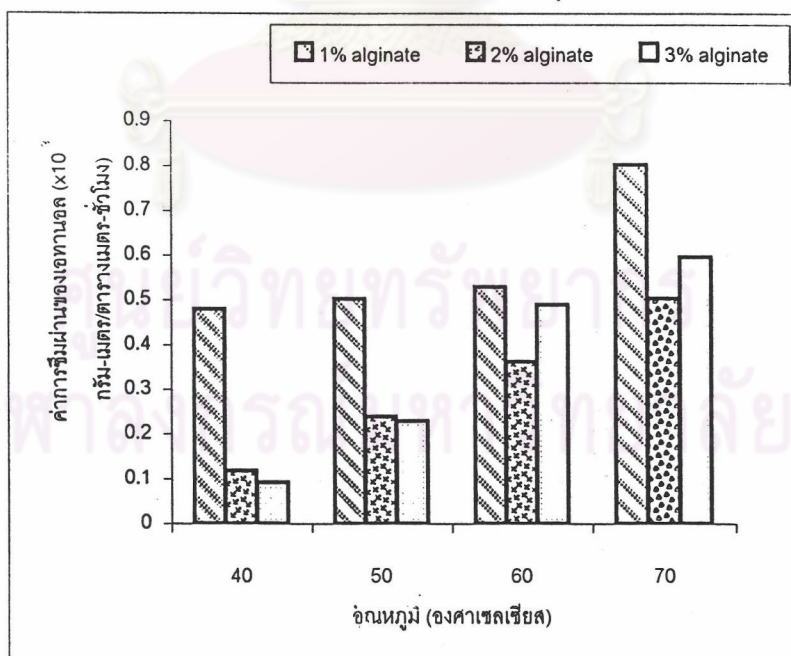
ตารางที่ 3.3 ผลของความหมายของข้อเสนอต่อการเลือกของข้อเสนอ

ความเข้มข้นของแอลจินเนต ที่ใช้เคลือบบนเซด โดเฟน (% โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความดันพอร์มิออต (มิลลิเมตรปรอท)				
		-300	-350	-400	-450	-500
1	40	537	495	1147	109	.*
	50	441	886	903	138	.*
	60	523	499	960	149	.*
	70	479	522	646	148	.*
2	40	2673	2415	704	461	707
	50	738	1795	1599	4633	668
	60	936	1411	2960	595	530
	70	807	778	1448	807	535
3	40	1823	2361	2696	1561	3437
	50	2612	1491	2413	1708	2651
	60	1515	546	876	592	787
	70	777	1069	977	508	715

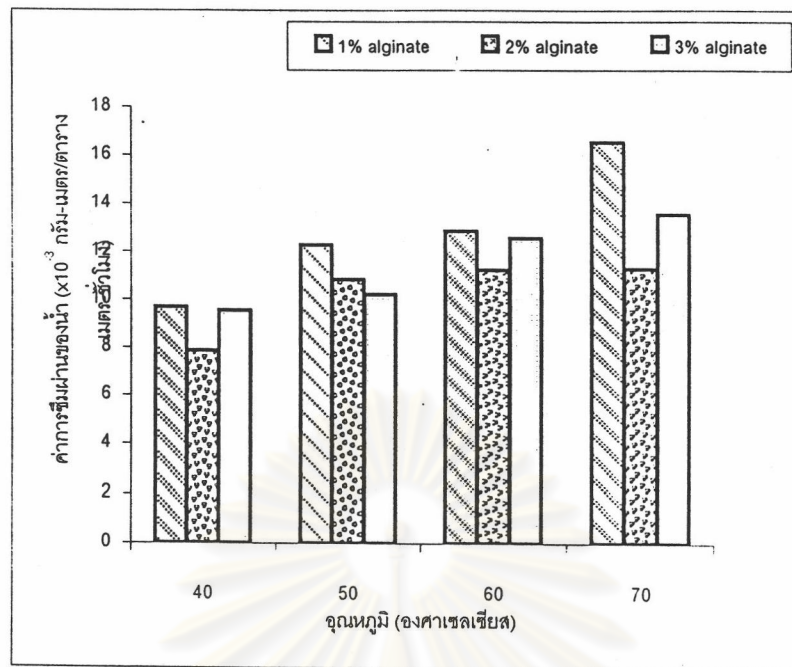
.* ข้อเสนอเลือกไม่ได้

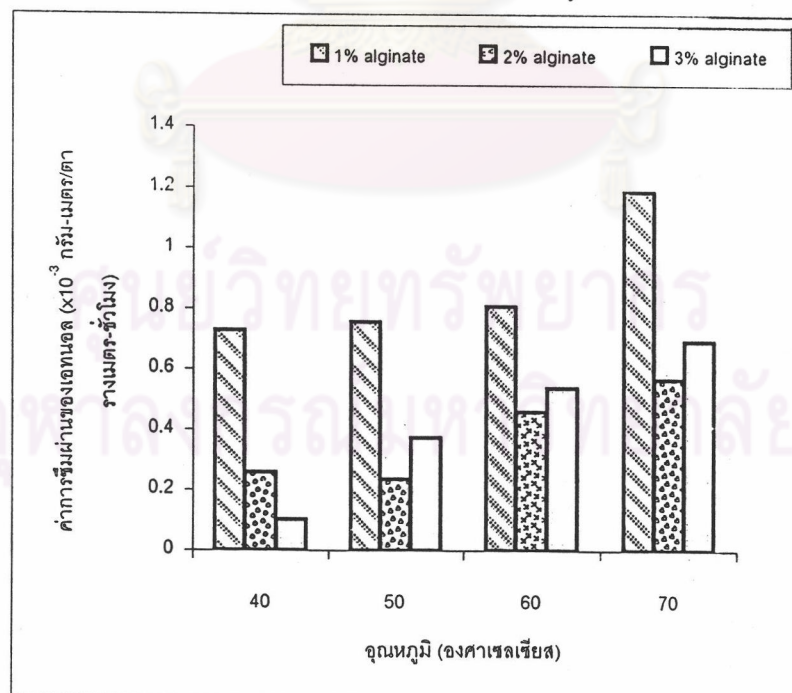
รูปที่ 3.30 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -300 มิลลิเมตรปรอท

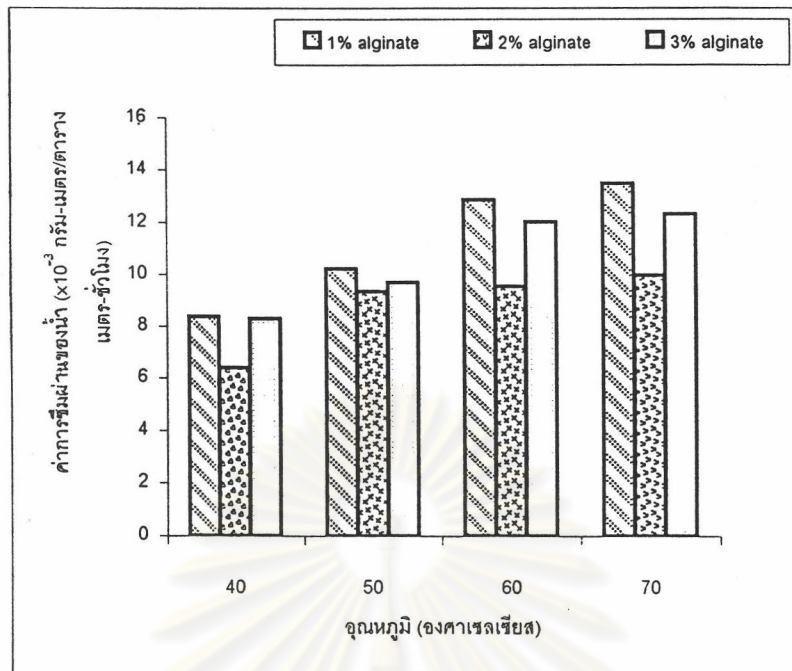
รูปที่ 3.31 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -300 มิลลิเมตรปรอท

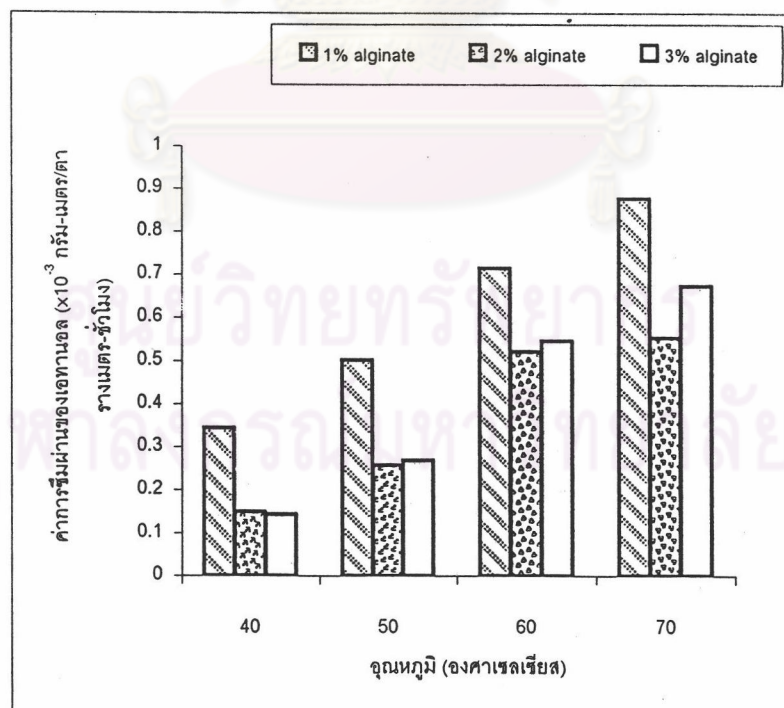
รูปที่ 3.32 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -350 มิลลิเมตรปรอท

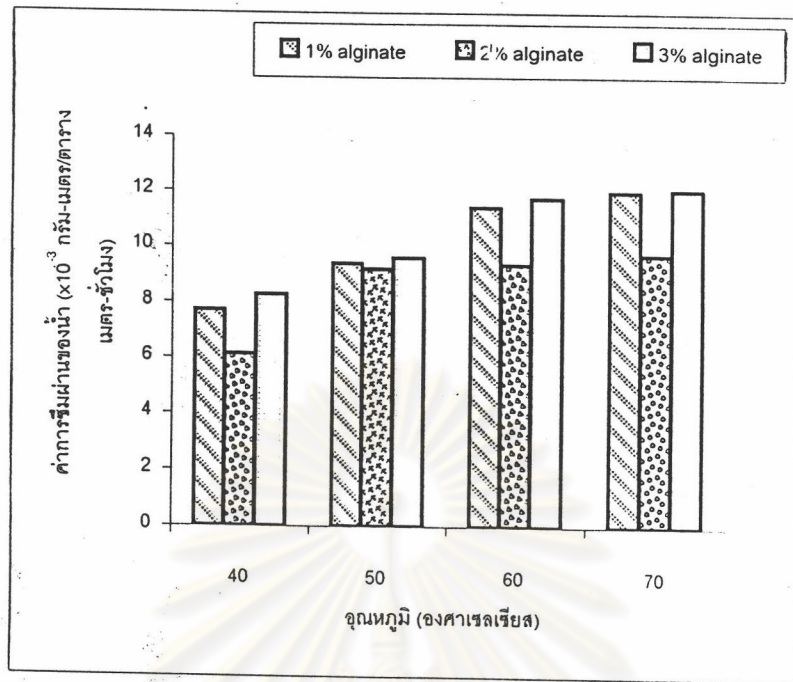
รูปที่ 3.33 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -350 มิลลิเมตรปรอท

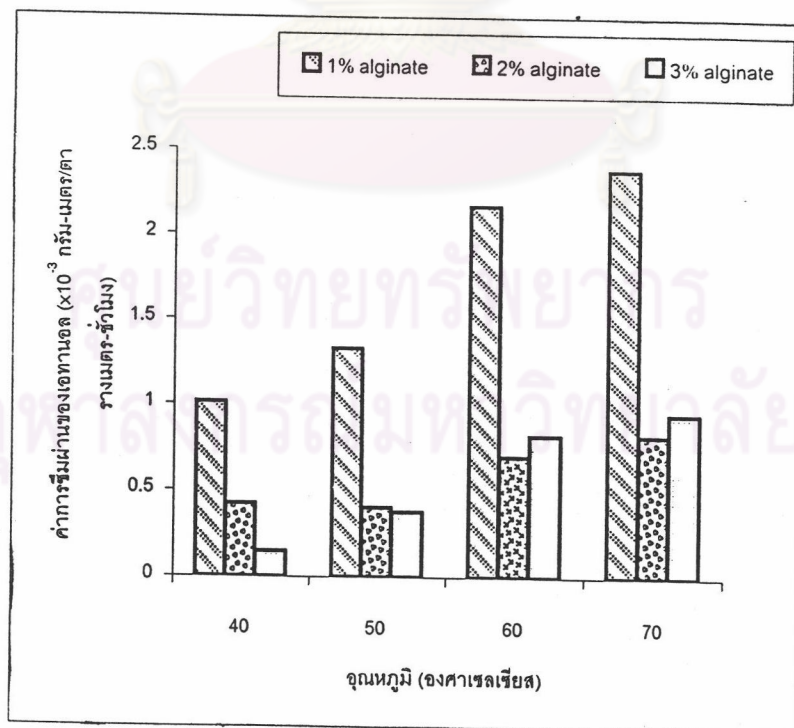
รูปที่ 3.34 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่ความดันเพอร์มิอิต-400 มิลลิเมตรปรอท

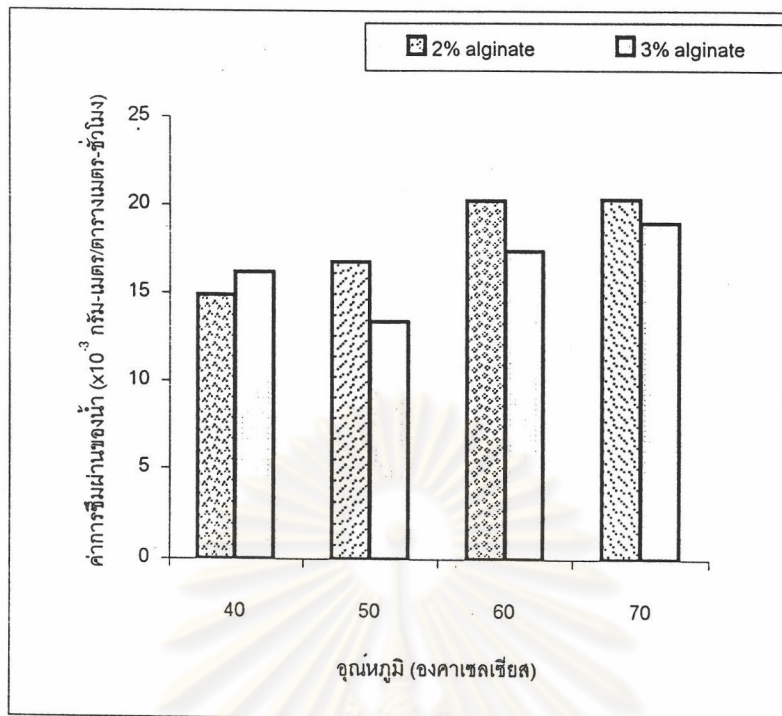
รูปที่ 3.35 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิอิต-400 มิลลิเมตรปรอท

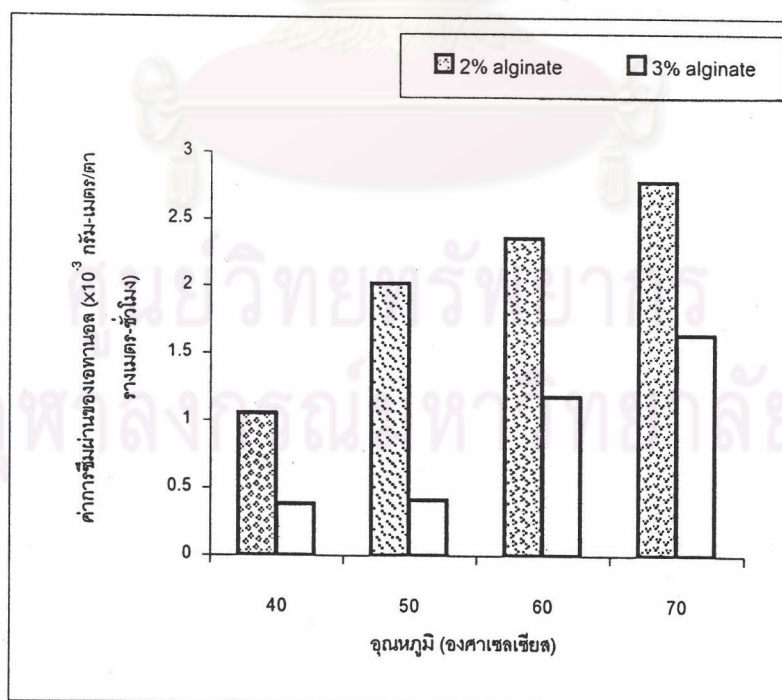
รูปที่ 3.36 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -450 มิลลิเมตรปรอท

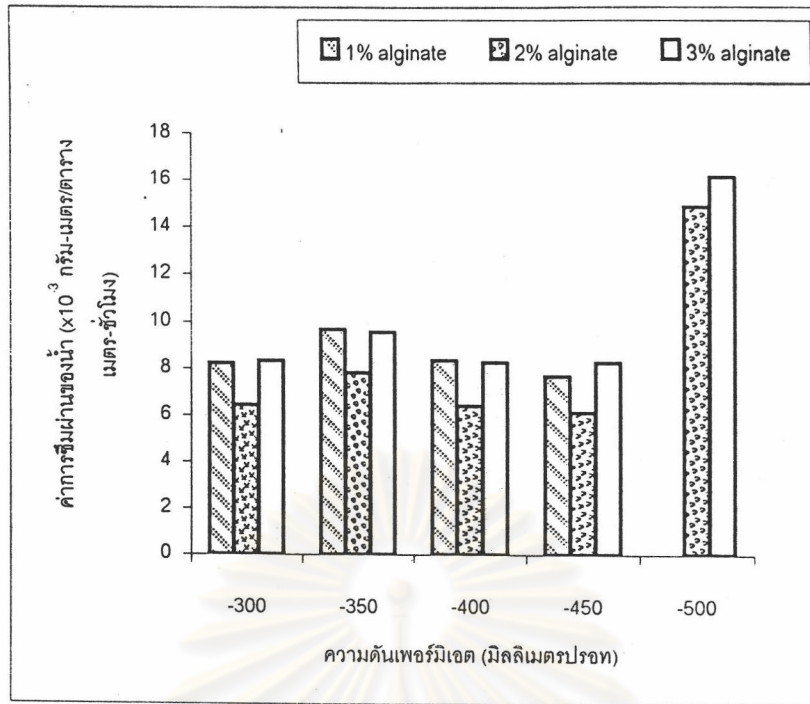
รูปที่ 3.37 ผลของอุณหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -450 มิลลิเมตรปรอท

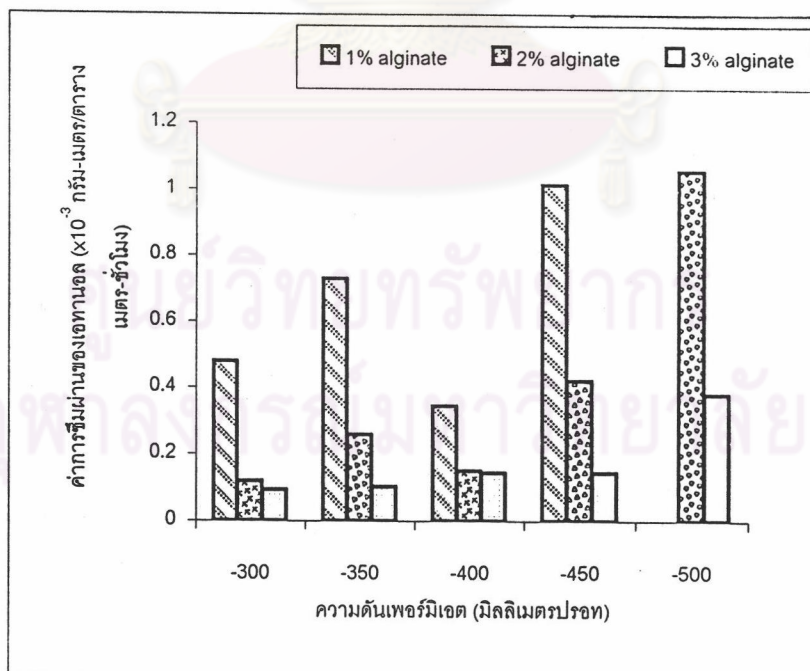
รูปที่ 3.38 ผลของอนุหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -500 มิลลิเมตรปรอท

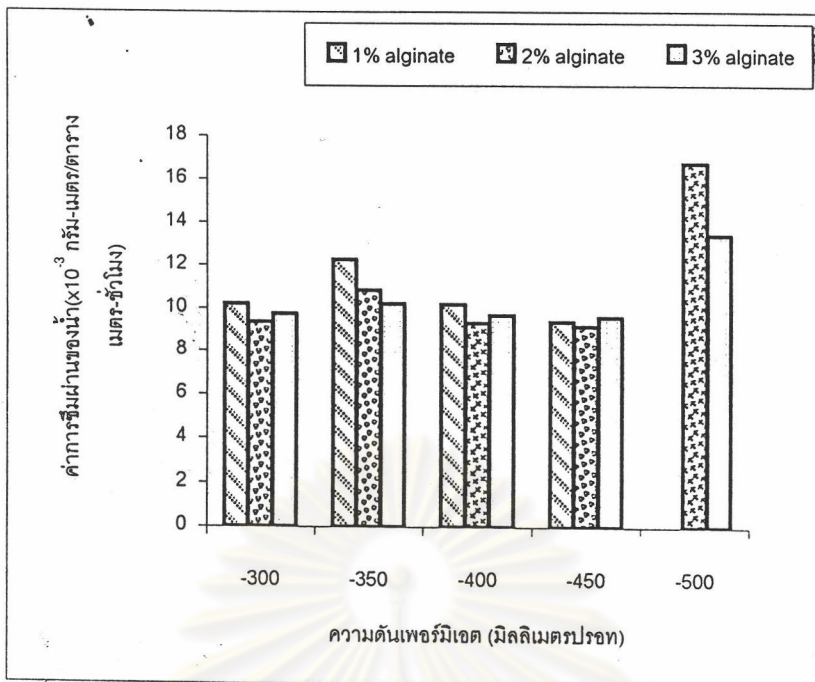
รูปที่ 3.39 ผลของอนุหภูมิต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -500 มิลลิเมตรปรอท

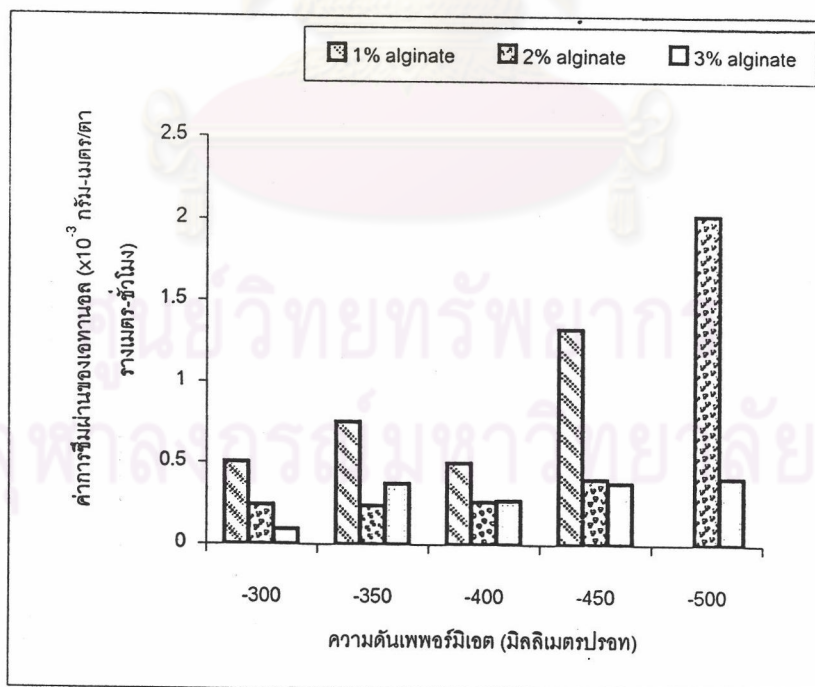
รูปที่ 3.40 ผลของความดันเฟอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

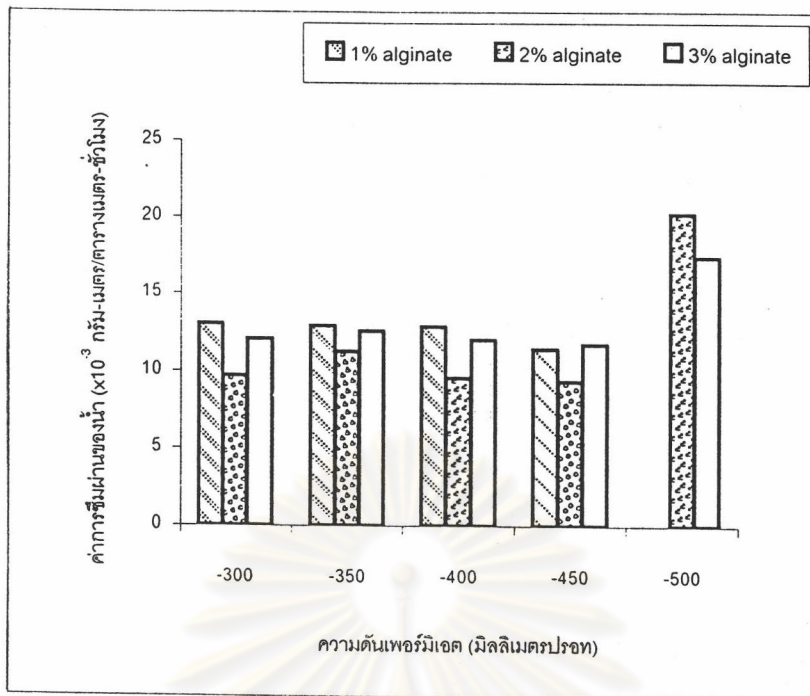
รูปที่ 3.41 ผลของความดันเฟอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

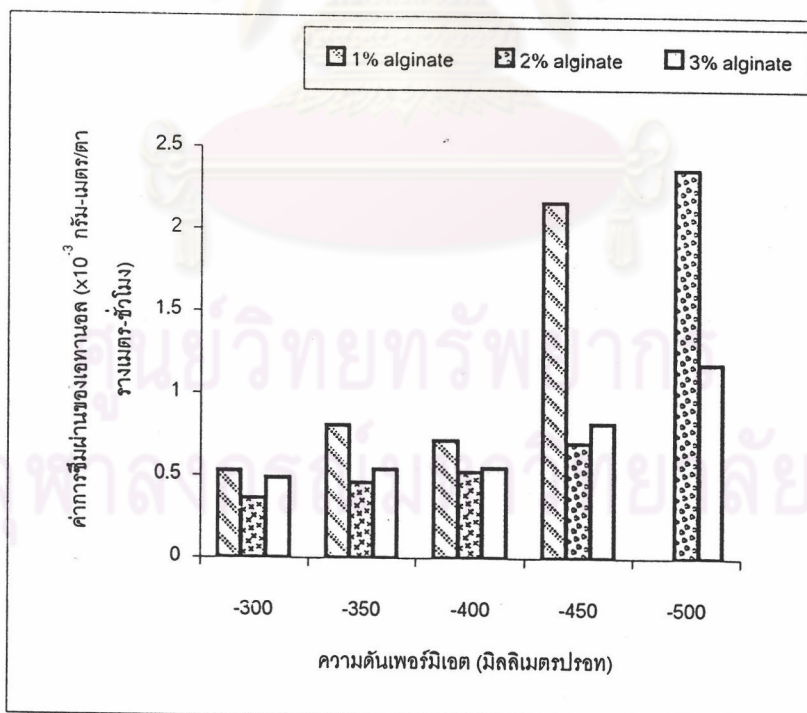
รูปที่ 3.42 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

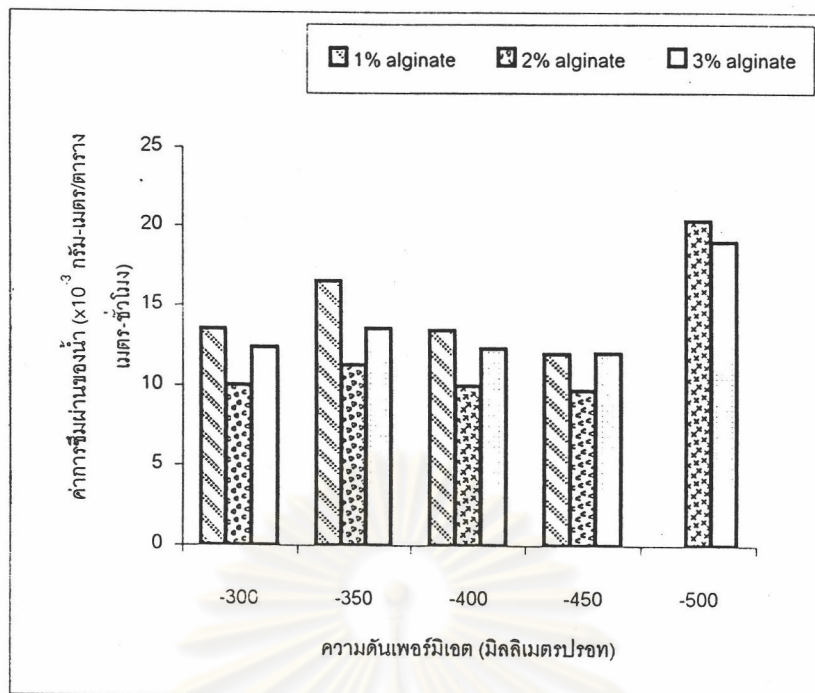
รูปที่ 3.43 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

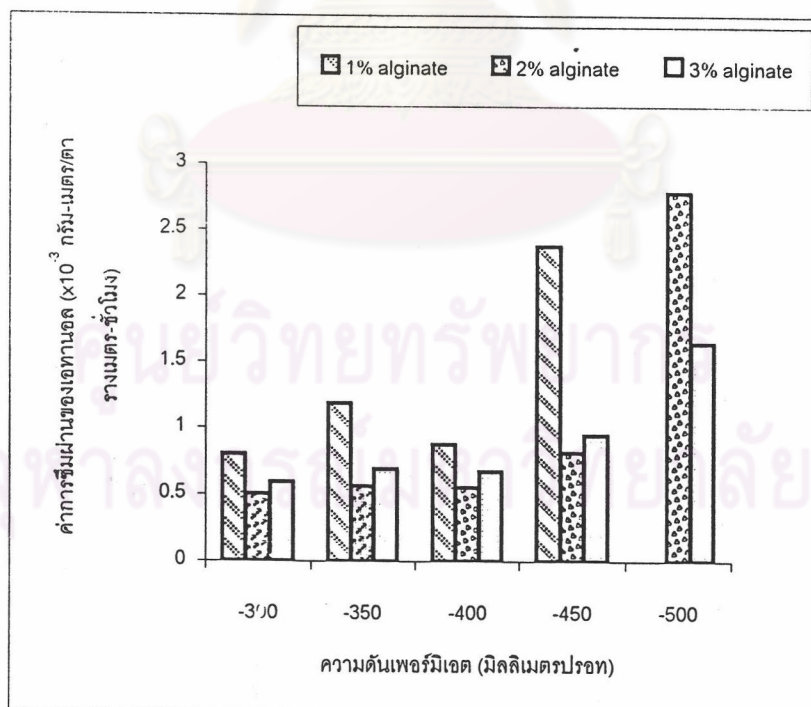
รูปที่ 3.44 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

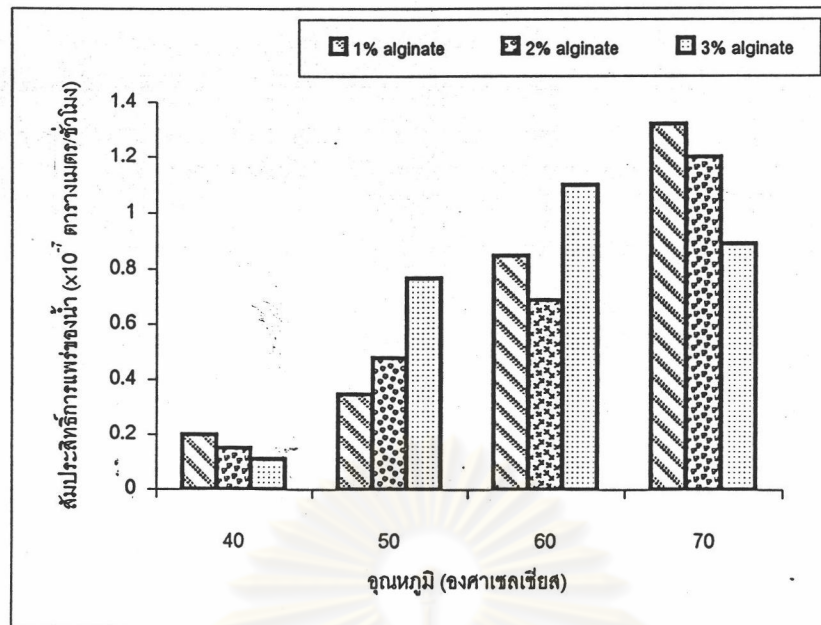
รูปที่ 3.45 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

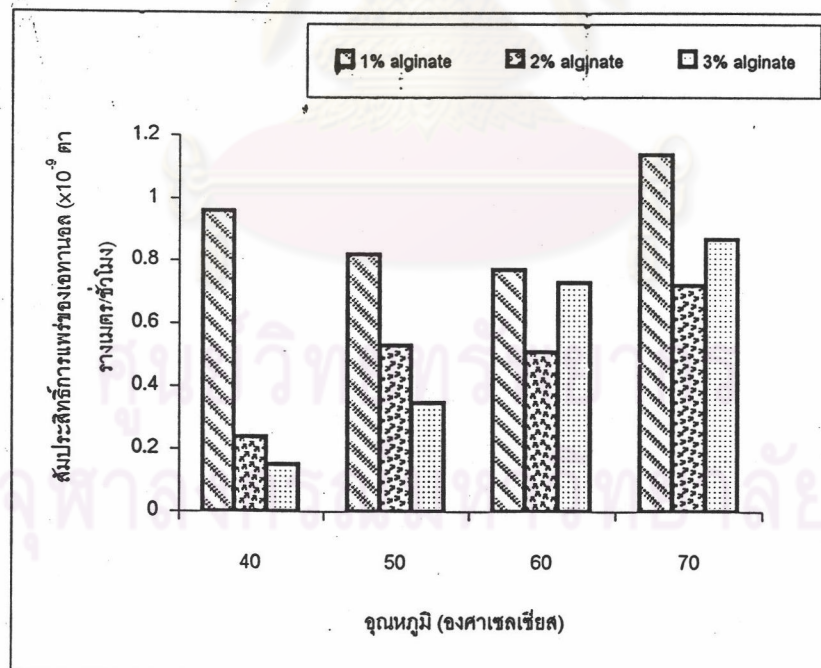
รูปที่ 3.46 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของน้ำที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส

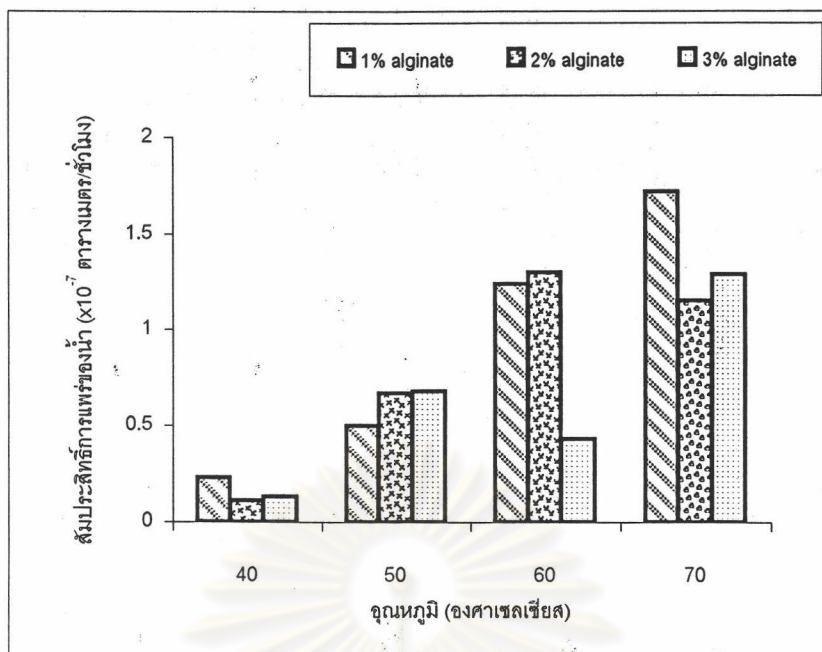
รูปที่ 3.47 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อค่าการซึมผ่านของเอทานอลที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส

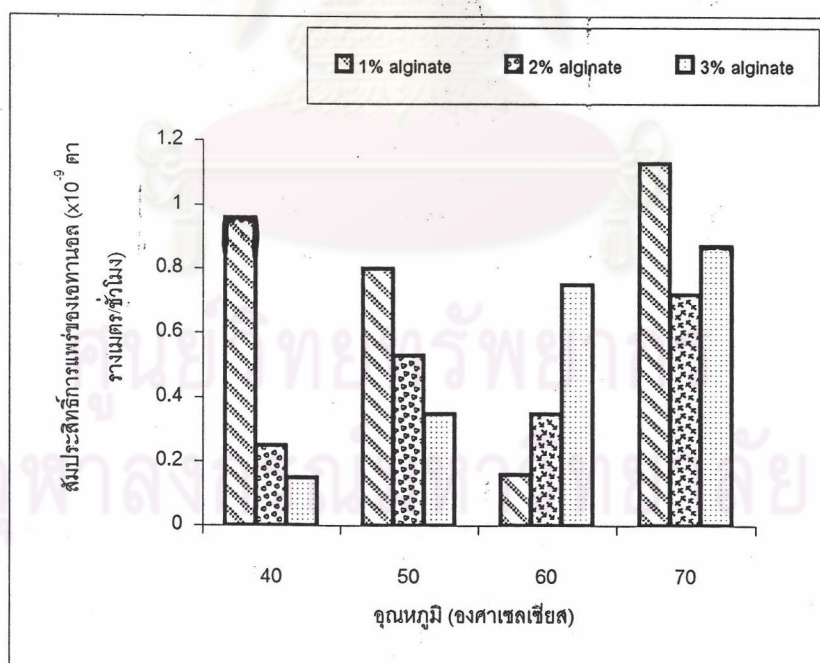
รูปที่ 3.48 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -300 มิลลิเมตรปรอท

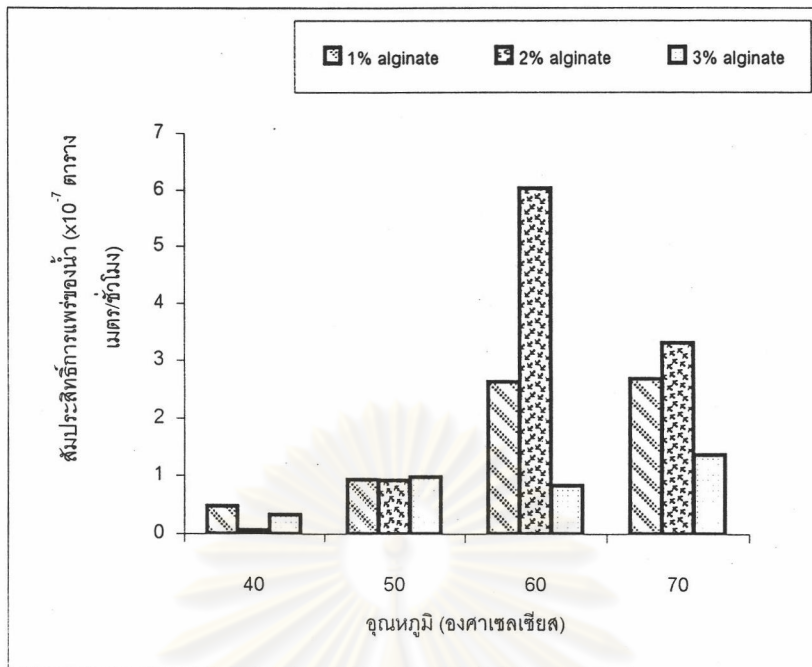
รูปที่ 3.49 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -300 มิลลิเมตรปรอท

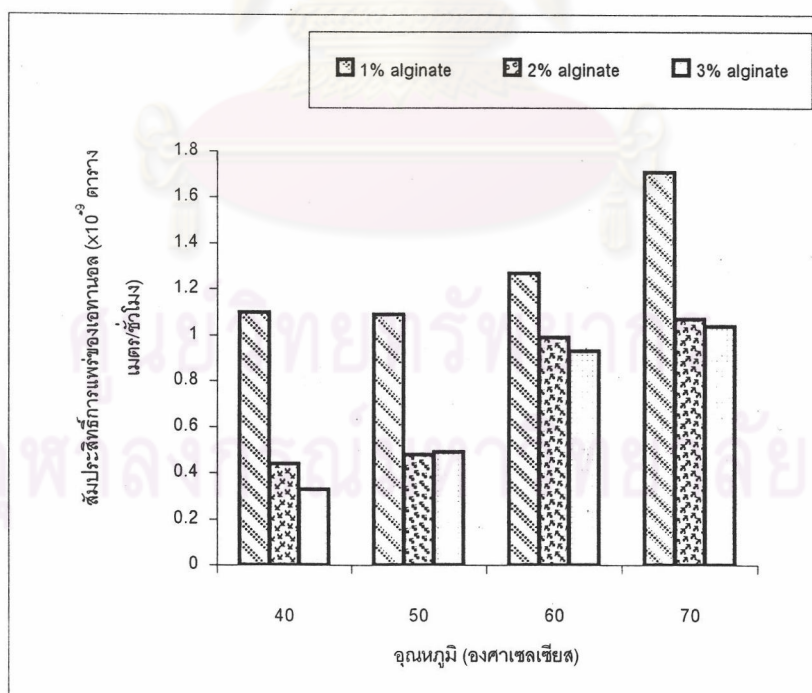
รูปที่ 3.50 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -350 มิลลิเมตรปรอท

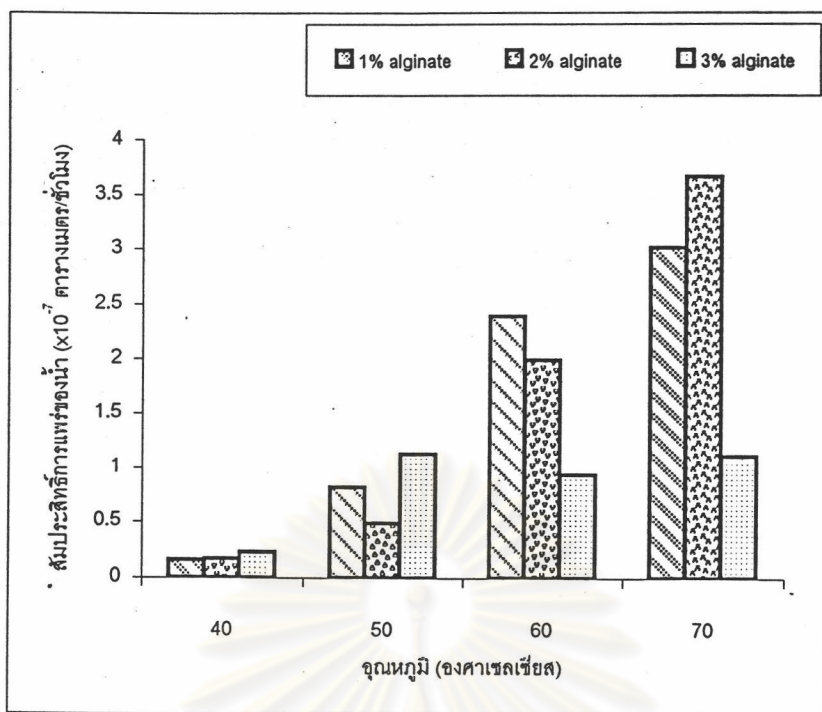
รูปที่ 3.51 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -350 มิลลิเมตรปรอท

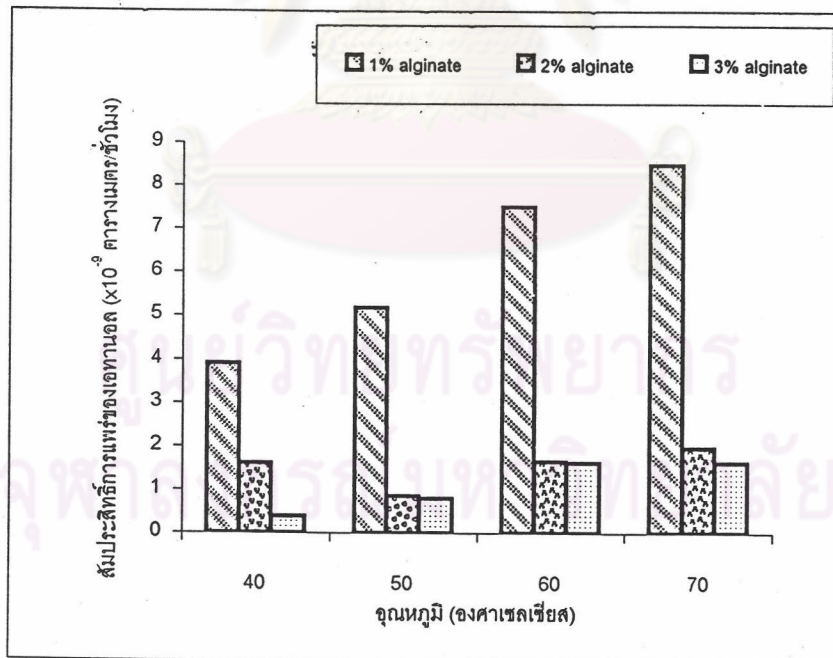
รูปที่ 3.52 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -400 มิลลิเมตรปรอท

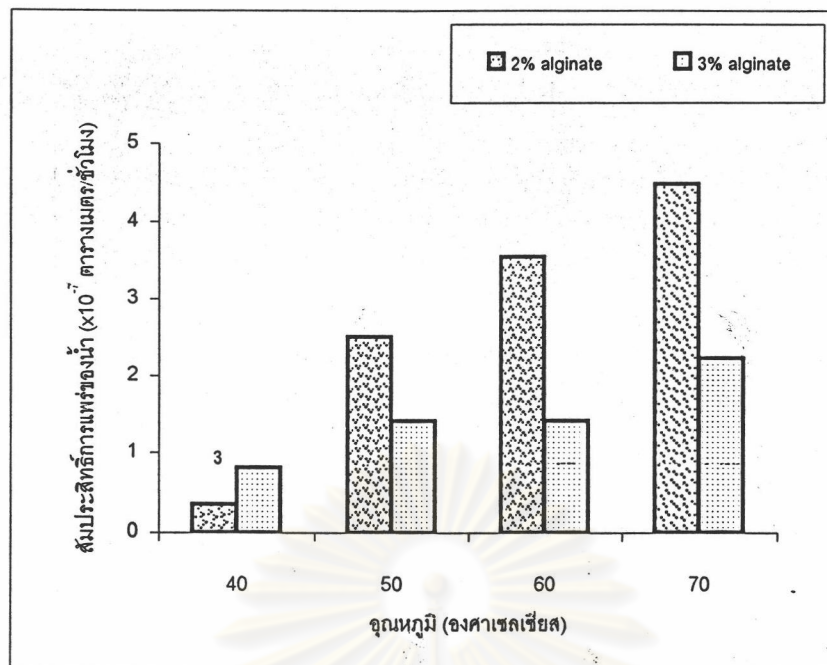
รูปที่ 3.53 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -400 มิลลิเมตรปรอท

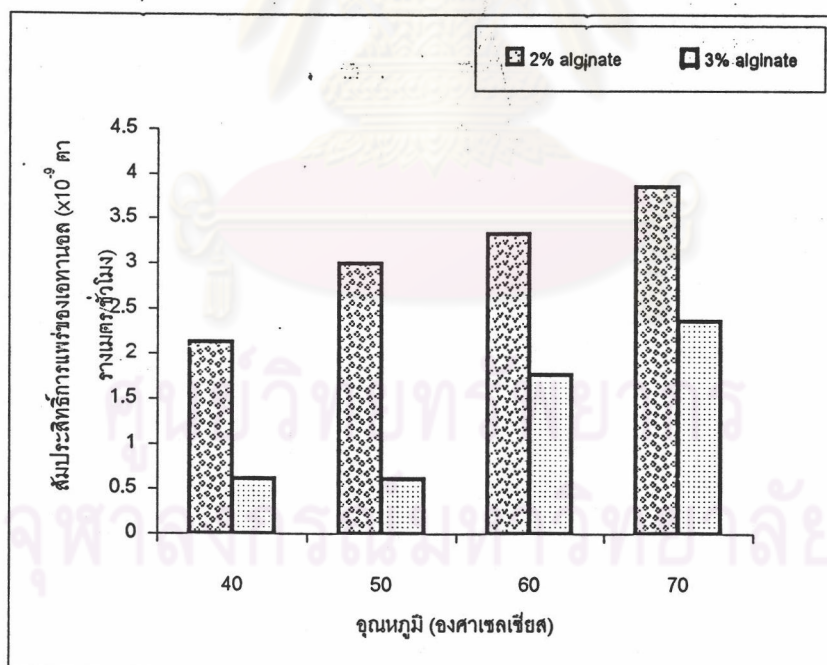
รูปที่ 3.54 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -450 มิลลิเมตรปรอท

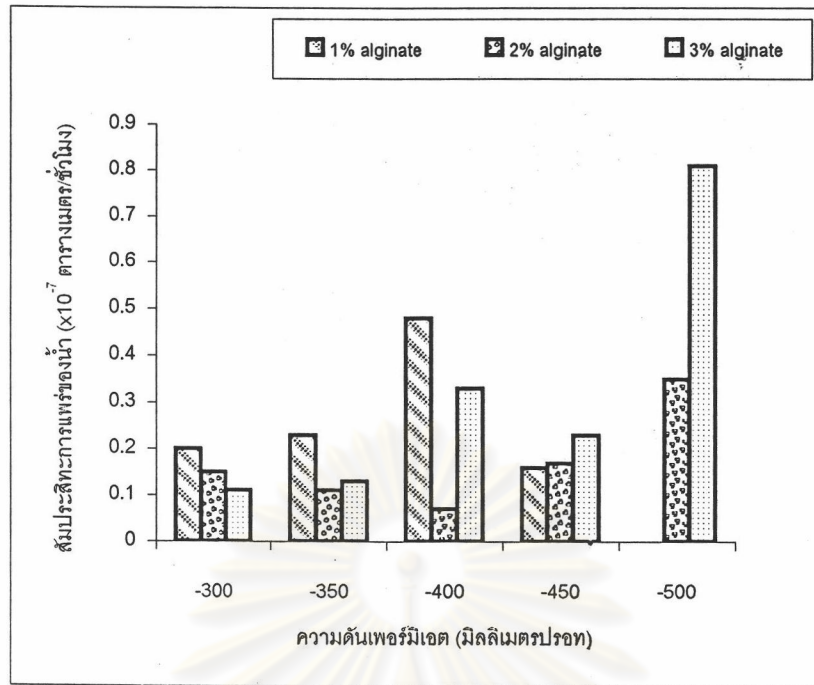
รูปที่ 3.55 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -450 มิลลิเมตรปรอท

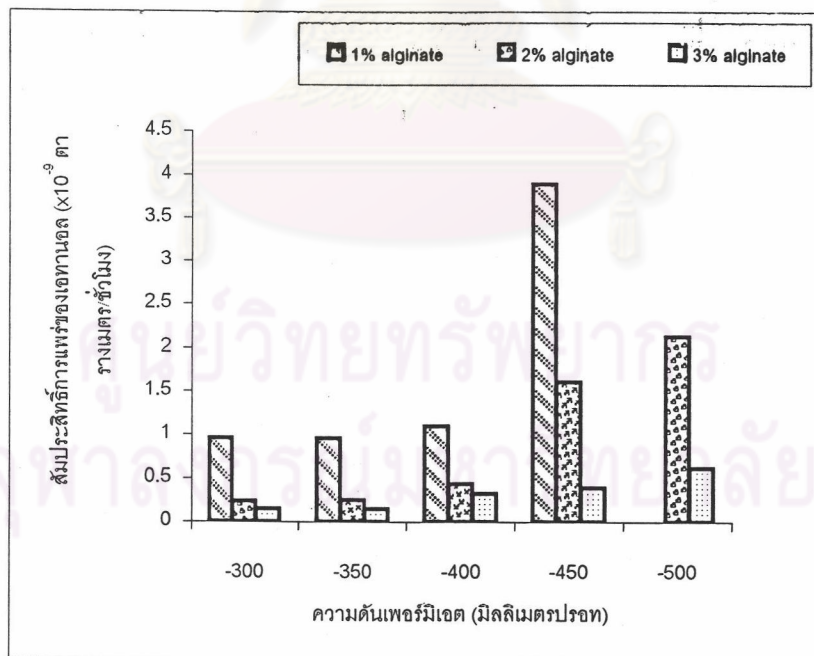
รูปที่ 3.56 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่ความดันเพอร์มิเอต -500 มิลลิเมตรปรอท

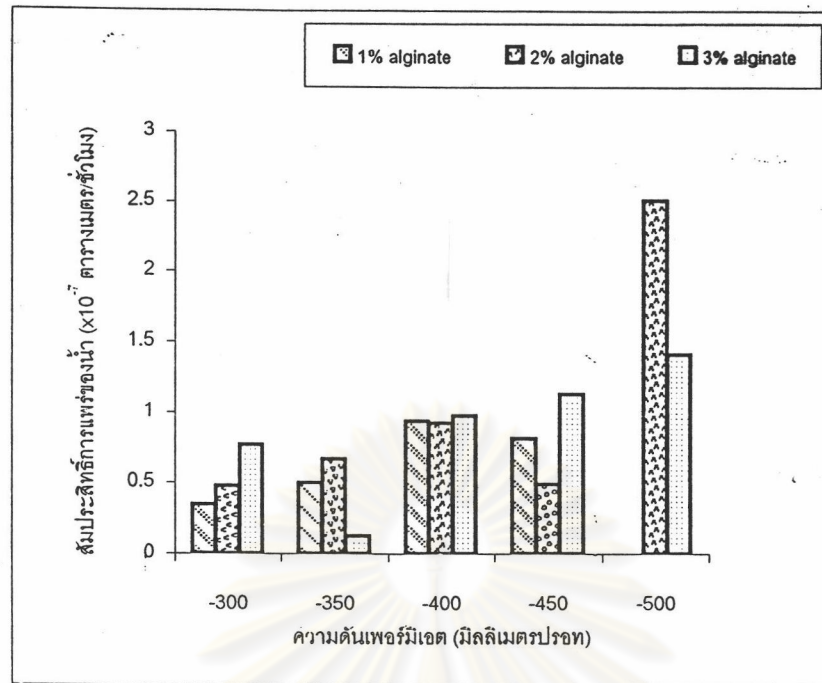
รูปที่ 3.57 ผลของอุณหภูมิต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่ความดันเพอร์มิเอต -500 มิลลิเมตรปรอท

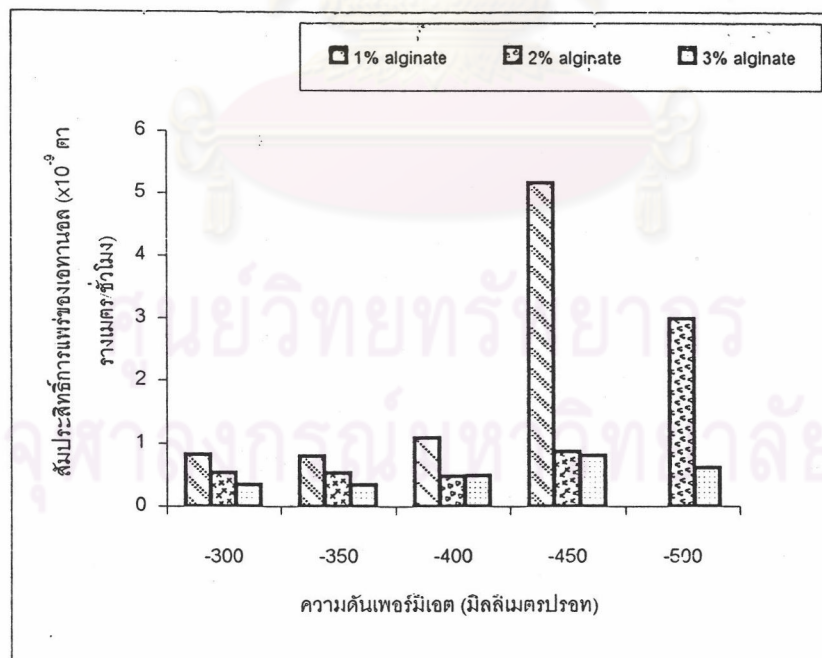
รูปที่ 3.58 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

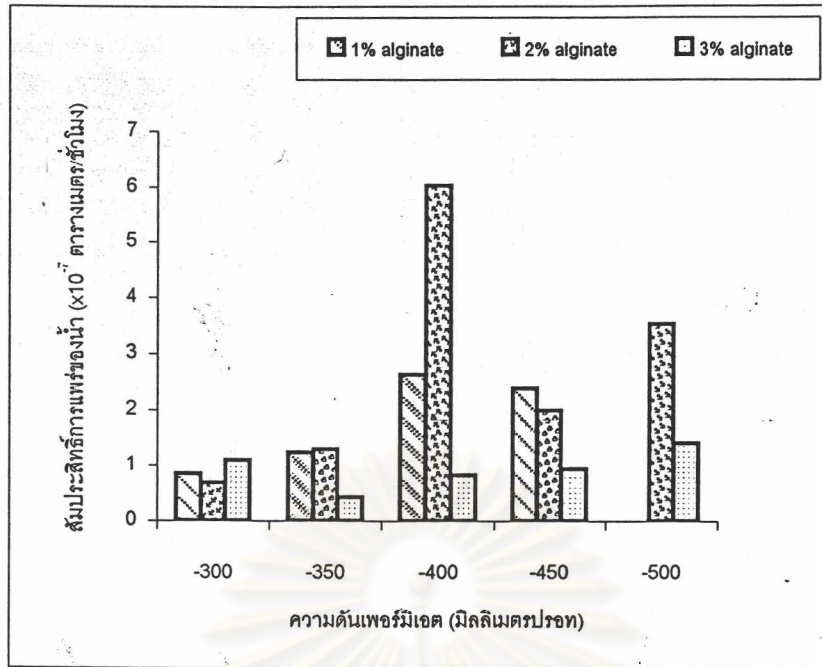
รูปที่ 3.59 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

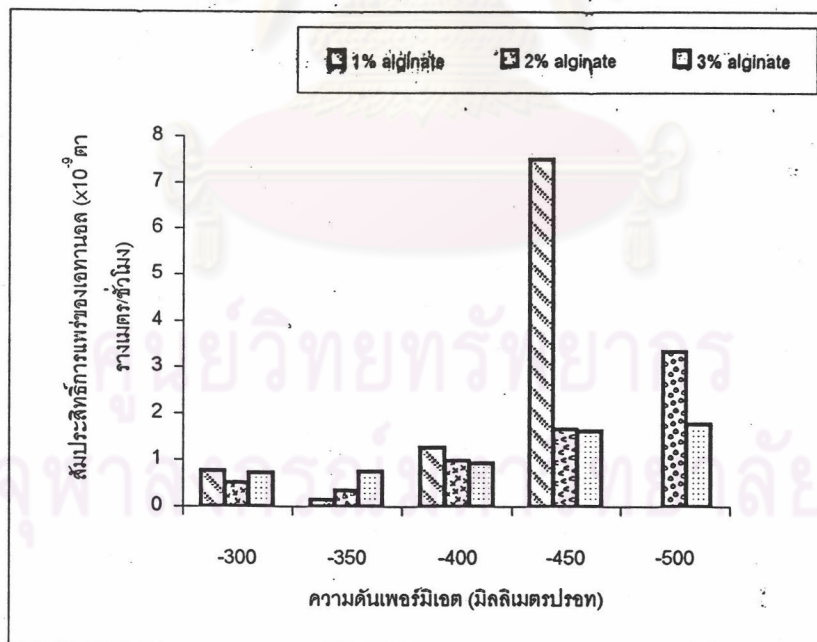
รูปที่ 3.60 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

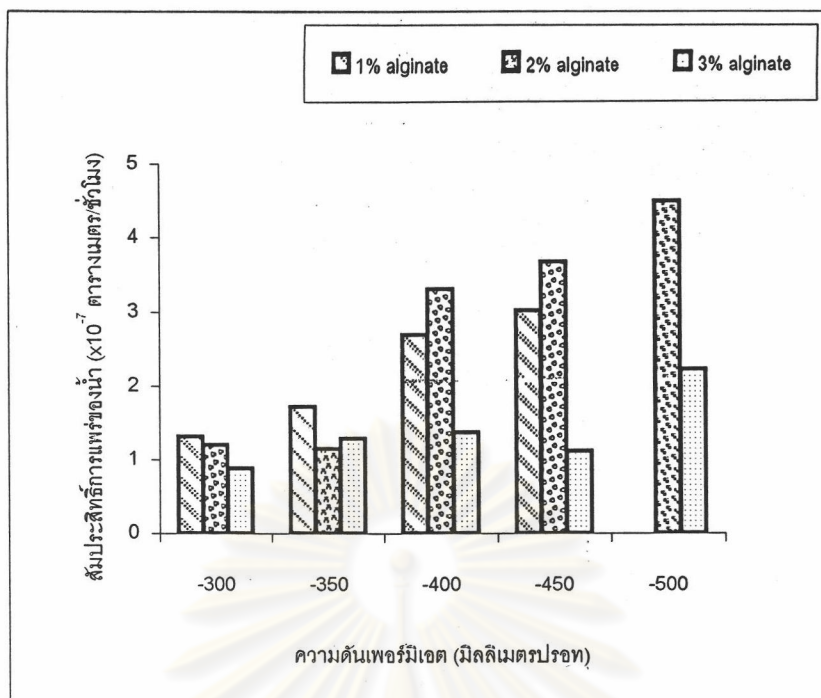
รูปที่ 3.61 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

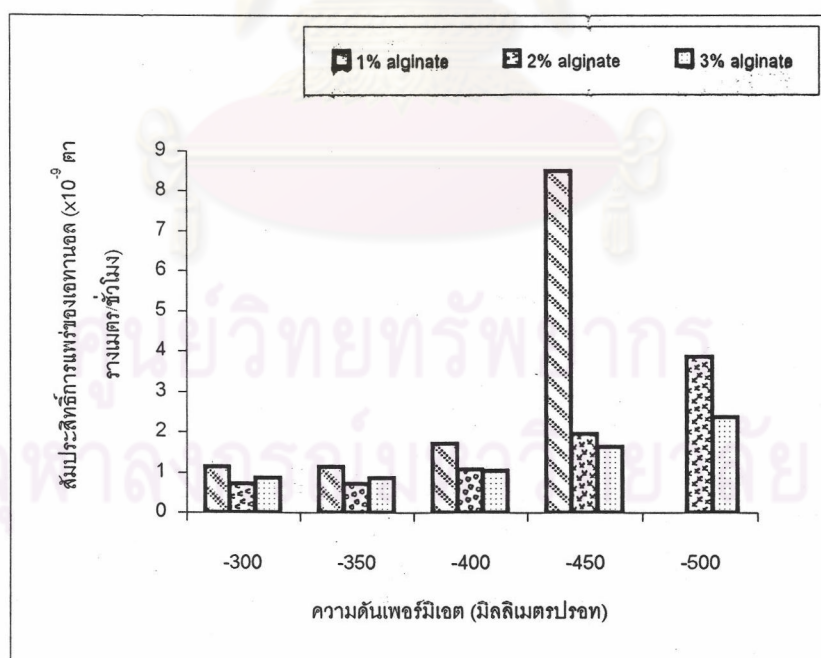
รูปที่ 3.62 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

รูปที่ 3.63 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

รูปที่ 3.64 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส

รูปที่ 3.65 ผลของความดันเพอร์มิเอตต่อสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอลที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส

ตารางที่ 3.4 ผลของความหนาแน่นของเชื้อแผ่นต่อค่าการซึมผ่านเชื้อแผ่นของเอทานอล

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ที่ใช้เคลือบที่ผิวหน้าของเซลล์โกลเฟน(% โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความดันเพอร์มิอิต (มิกโรมตรปรอท)					ค่าการซึมผ่านเชื้อแผ่นของเอทานอล($\times 10^3$ กรัม-มตร/ตร.ม-ชั่วโมง)
		-300	-350	-400	-450	-500	
1	40	0.48	0.73	0.34	1.01	-*	
	50	0.50	0.76	0.50	1.33	-*	
	60	0.53	0.81	0.72	2.16	-*	
	70	0.80	1.19	0.88	2.38	-*	
2	40	0.12	0.26	0.15	0.42	1.05	
	50	0.24	0.24	0.26	0.40	2.02	
	60	0.36	0.46	0.52	0.70	2.36	
	70	0.51	0.57	0.56	0.82	2.78	
3	40	0.09	0.10	0.14	0.14	0.38	
	50	0.23	0.37	0.27	0.38	0.41	
	60	0.49	0.54	0.55	0.82	1.18	
	70	0.60	0.69	0.67	0.95	1.64	

-* เชื้อแผ่นมีลักษณะไม่สามารถวัดค่าได้

ตารางที่ 3.5 ผลของความหนาแน่นของเชื้อผ่านค่าการซึมผ่านเชื้อแผ่นของน้ำ

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ที่ใช้เคลือบที่ผิวหน้าของเซลล์โกลเฟน (% โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความดันเพอร์มิอิต (มิลลิเมตรปรอท)			
		-300	-350	-400	-450
		ค่าการซึมผ่านเชื้อแผ่นของน้ำ ($\times 10^3$ กรัม-เมตร.ม-ชั่วโมง)	ค่าการซึมผ่านเชื้อแผ่นของน้ำ ($\times 10^3$ กรัม-เมตร.ม-ชั่วโมง)	ค่าการซึมผ่านเชื้อแผ่นของน้ำ ($\times 10^3$ กรัม-เมตร.ม-ชั่วโมง)	ค่าการซึมผ่านเชื้อแผ่นของน้ำ ($\times 10^3$ กรัม-เมตร.ม-ชั่วโมง)
1	40	8.24	9.68	8.38	7.71
	50	10.21	12.27	10.22	9.39
	60	13.04	12.88	12.86	11.41
	70	13.55	16.53	13.48	11.98
2	40	6.44	7.84	6.40	6.13
	50	9.36	10.86	9.34	9.20
	60	9.70	11.25	9.54	9.36
	70	10.02	11.30	9.97	9.71
3	40	8.34	9.56	8.29	8.29
	50	9.74	10.23	9.70	9.59
	60	12.07	12.57	12.01	11.74
	70	12.39	13.59	12.31	12.04

-* เยื่อแผ่นนี้รักษาได้ไม่สามารถวัดค่าได้

ตารางที่ 3.6 ผลของความหนาแน่นของเชื้อแผ่นต่อค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอล

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ที่ใช้เคลือบที่ผิวหน้าของเซลดิโอเฟน (% โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความดันเพอร์มิเอต (มิลลิเมตรปรอท)				
		-300	-350	-400	-450	-500
		สัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอล($\times 10^{-9}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอล($\times 10^{-9}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอล($\times 10^{-9}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอล($\times 10^{-9}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของเอทานอล($\times 10^{-9}$ ตร.ม/ชั่วโมง)
1	40	0.96	0.96	1.10	3.90	-*
	50	0.82	0.80	1.09	5.18	-*
	60	0.77	0.16	1.27	7.51	-*
	70	1.14	1.13	1.71	8.50	-*
2	40	0.24	0.25	0.44	1.61	2.13
	50	0.53	0.53	0.48	0.87	3.00
	60	0.51	0.35	0.99	1.66	3.33
	70	0.72	0.72	1.07	1.96	3.86
3	40	0.15	0.15	0.33	0.39	0.62
	50	0.35	0.35	0.49	0.81	0.62
	60	0.73	0.75	0.93	1.62	1.77
	70	0.87	0.87	1.04	1.63	2.37

-* เชื้อแผ่นนี้ถูกขาคไม่สามารถวัดค่าได้

ตารางที่ 3.7 ผลของความหนาของเยื่อแผ่นต่อค่าสัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำ

ความเข้มข้นของแอลกอฮอล์ที่ใช้เคลือบที่ผิวหน้าของเซลล์โพลีเอทิลีน (% โดยน้ำหนัก)	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความดันเพอร์มิเตอร์ (มิลลิเมตรปรอท)				
		-300	-350	-400	-450	-500
		สัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำ ($\times 10^{-7}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำ ($\times 10^{-7}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำ ($\times 10^{-7}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำ ($\times 10^{-7}$ ตร.ม/ชั่วโมง)	สัมประสิทธิ์การแพร่ของน้ำ ($\times 10^{-7}$ ตร.ม/ชั่วโมง)
1	40	0.20	0.23	0.48	0.16	-*
	50	0.35	0.50	0.94	0.82	-*
	60	0.85	1.24	2.64	2.39	-*
	70	1.32	1.72	2.69	3.02	-*
2	40	0.15	0.11	0.07	0.17	0.35
	50	0.48	0.67	0.93	0.49	2.51
	60	0.69	1.30	6.03	1.99	3.54
	70	1.20	1.15	3.31	3.67	4.48
3	40	0.11	0.13	0.33	0.23	0.81
	50	-0.77	0.68	0.98	1.13	1.41
	60	1.10	0.43	0.83	0.94	1.41
	70	0.89	1.29	1.37	1.11	2.22

-* เยื่อแผ่นจิกขาดไม่สามารถวัดค่าได้

3.8 สถานะที่เหมาะสมของกระบวนการเพอร์แวกเพอร์เรชันเมื่อใช้เซลโลเฟนเคลือบด้วยแอลจีเนตเป็นเยื่อแผ่นเพื่อเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอล

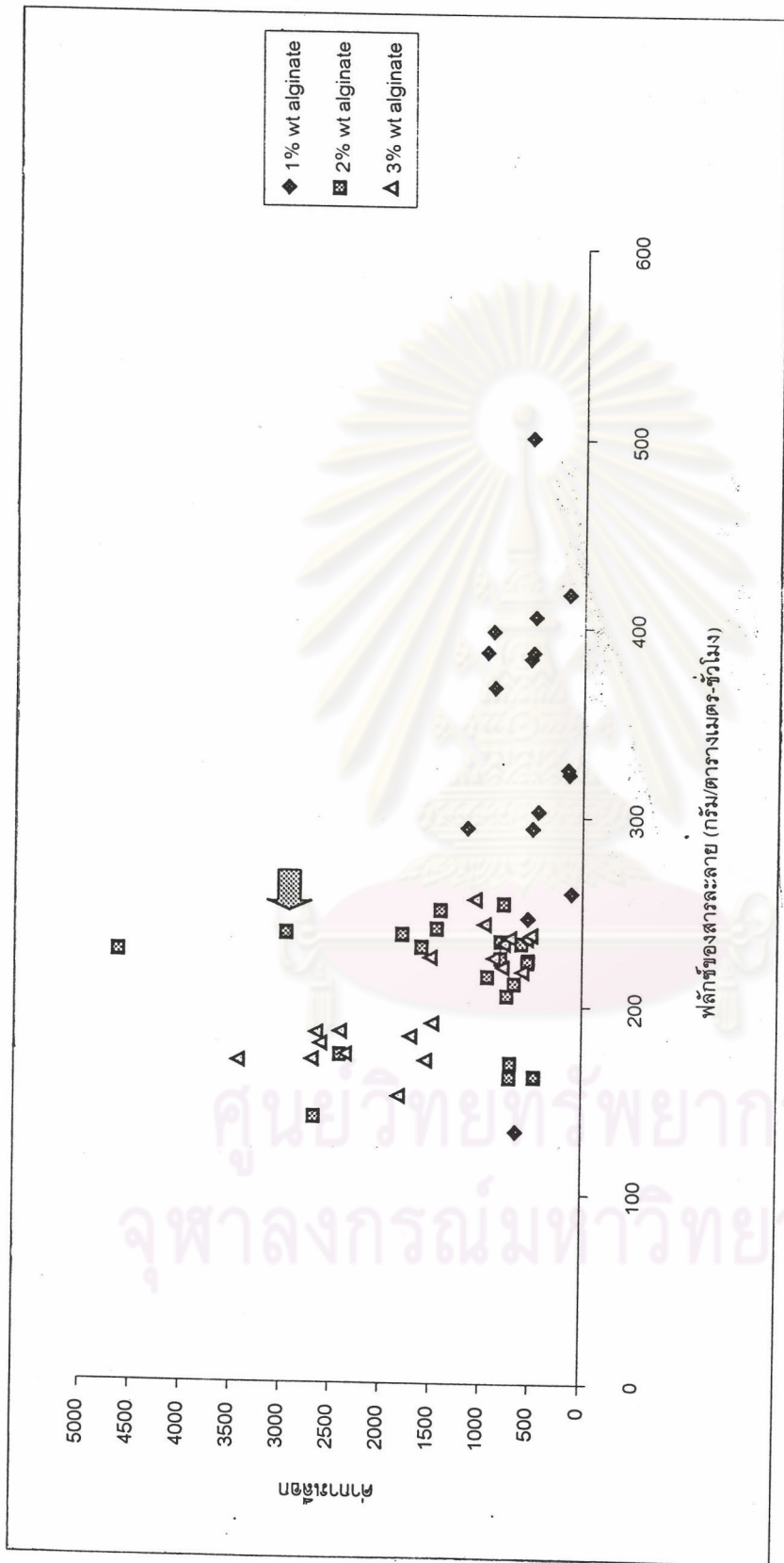
ในการเลือกสถานะที่เหมาะสมของกระบวนการเพอร์แวกเพอร์เรชัน ต้องพิจารณาว่าค่าฟลักซ์และค่าการเลือกของเยื่อแผ่นควรมีค่ากลางๆ ไม่สูงมากหรือต่ำมากจนเกินไป(17) จากกราฟรูปที่ 3.66 ซึ่งเป็นกราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าฟลักซ์ของสารละลายและค่าการเลือกของเยื่อแผ่นที่สถานะต่างๆ สังเกตได้ว่าที่บริเวณฟลักซ์สูงๆ เยื่อแผ่นจะมีค่าการเลือกต่ำ ในขณะที่บริเวณที่เยื่อแผ่นมีค่าการเลือกสูง ฟลักซ์ของสารก็ต่ำเช่นกัน ดังนั้นการเลือกสถานะที่เหมาะสมก็ควรเลือกตรงจุดที่เยื่อแผ่นให้ค่าฟลักซ์และค่าการเลือกกลางๆ มีค่าไม่สูงมากหรือต่ำมากไป จากกราฟพบว่าสถานะที่เหมาะสมที่สุดของกระบวนการอยู่ที่ความดันเพอร์มิเอต-400 มิลลิเมตรปรอท อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส และความเข้มข้นของแอลจีเนตที่ใช้เคลือบบนเซลโลเฟน คือ 2 % โดยน้ำหนัก ให้ค่าฟลักซ์ของสารละลายและค่าการเลือกของเยื่อเท่ากับ 291.7 กรัมต่อตารางเมตร-ชั่วโมง และ 2960 ตามลำดับ สามารถเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลจากเริ่มต้น 95% โดยปริมาตรเป็น 99.5% โดยปริมาตร หรือเท่ากับ 99.4 % โดยน้ำหนัก

3.9 การเก็บรักษาเยื่อแผ่นที่ผลิตได้

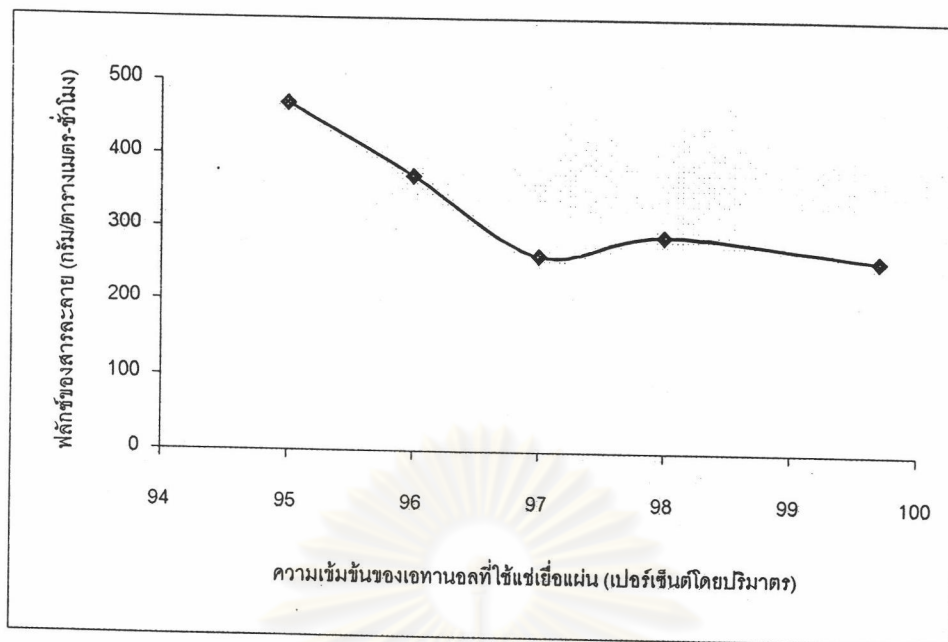
3.9.1 ความเข้มข้นของเอทานอลที่เหมาะสมในการเก็บรักษาเยื่อแผ่น

ในการทดลองนี้ได้แปรความเข้มข้นของเอทานอลเป็น 95, 96, 97, 98 และ 99.7% โดยปริมาตร เมื่อนำเยื่อแผ่นคือเซลโลเฟนเคลือบด้วยแอลจีเนตเข้มข้น 2 % โดยน้ำหนัก ไปแช่ในเอทานอลที่ความเข้มข้นต่างๆ เป็นเวลา 5 วัน แล้วนำมาใช้ในกระบวนการเพอร์แวกเพอร์เรชัน สถานะที่ใช้ทดลองคือ ความดันเพอร์มิเอต -400 มิลลิเมตรปรอท และ อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส ซึ่งเป็นสถานะที่เหมาะสมที่สุดที่ได้จากการทดลองในข้อ 3.5 ได้ค่าฟลักซ์และค่าการเลือกดังแสดงในรูปที่ 3.67 และ 3.68 ตามลำดับ

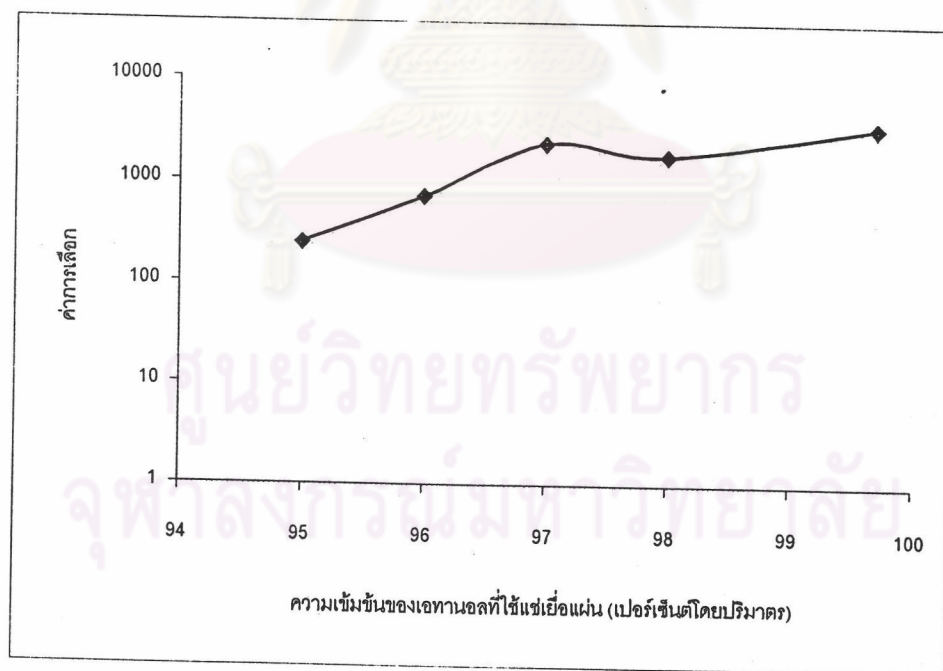
จากกราฟรูปที่ 3.67 และ 3.68 จะเห็นได้ว่าเมื่อเก็บรักษาเยื่อแผ่นไว้ในเอทานอลที่ความเข้มข้นต่ำๆ เยื่อแผ่นจะให้ค่าฟลักซ์สูง ซึ่งเมื่อทดลองหาดีกรีการพองตัว (swelling degree) ของเยื่อแผ่นที่แช่ในเอทานอลที่ความเข้มข้นต่างๆ พบว่าเยื่อแผ่นที่แช่ในเอทานอลเข้มข้น 95% โดยปริมาตรจะให้ดีกรีการพองตัวสูงสุด คือ 36.61% ในขณะที่เยื่อแผ่นที่แช่ในเอทานอลที่ความเข้มข้นสูงๆ จะมีดีกรีการพองตัวต่ำลง ดังแสดงในรูปที่ 3.69 เยื่อแผ่นที่มีดีกรีการพองตัวสูงจะให้ค่าฟลักซ์สูงเนื่องจากโมเลกุลของน้ำและโมเลกุลของเอทานอลจะซึมผ่านเยื่อได้ง่ายขึ้น จึงมีผลให้เยื่อแผ่นมีค่าการเลือกต่ำและจากการหาดีกรีการพองตัวซึ่งพบว่าเยื่อแผ่นที่แช่ในเอทานอลเข้มข้น 95% โดยปริมาตรจะมีดีกรีการพองตัวสูงสุด ดังนั้นเยื่อแผ่นจึงให้ค่าฟลักซ์สูงที่สุดในขณะที่ค่าการเลือกของเยื่อแผ่นก็มีค่าต่ำที่สุดเช่นกัน และเยื่อแผ่นที่แช่ในเอทานอลเข้มข้นสูงๆ จะมีดีกรีการพองตัวต่ำลง ค่าฟลักซ์ที่ได้ก็ลดลงแต่เยื่อแผ่นมีค่าการเลือกสูงขึ้นซึ่งผลที่ได้จากการทดลองทั้งสอง

รูปที่ 3.66 ความสัมพันธ์ระหว่างฟลักซ์และค่าการเลือกของเยื่อแผ่นที่อุณหภูมิและความดันต่างกัน

รูปที่ 3.67 ค่าฟลักซ์ของสารละลายเมื่อเก็บรักษาเชื้อในเอทานอลที่ความเข้มข้นต่างๆ

รูปที่ 3.68 ค่าการเลือกของเชื้อแผ่นเมื่อเก็บรักษาเชื้อในเอทานอลที่ความเข้มข้นต่างๆ

นี้ให้ผลที่สอดคล้องกัน และจากกราฟรูปที่ 3.67 และ 3.68 ความเข้มข้นของเอทานอลที่เหมาะสมในการเก็บรักษาเยื่อแผ่นที่ผลิตได้ คือ เอทานอลเข้มข้น 99.7% โดยปริมาตร โดยที่ค่าฟลักซ์และค่าการเลือกของเยื่อแผ่นเท่ากับ 256.9 กรัมต่อตารางเมตร-ชั่วโมง และ 3486 ตามลำดับ สำหรับดีกรีการพองตัวของเยื่อแผ่นที่แช่ในเอทานอลเข้มข้น 99.7% โดยปริมาตร มีค่าเท่ากับ 12.92% และเยื่อแผ่นที่เก็บรักษาใน 99.7% เอทานอล สามารถเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลจากเริ่มต้น 95% เป็น 99.0% โดยปริมาตรหรือเท่ากับ 98.8 % โดยน้ำหนัก ดังแสดงในตารางที่ ง-25 (ภาคผนวก ง)

3.9.2 ระยะเวลาที่เก็บรักษาเยื่อแผ่น

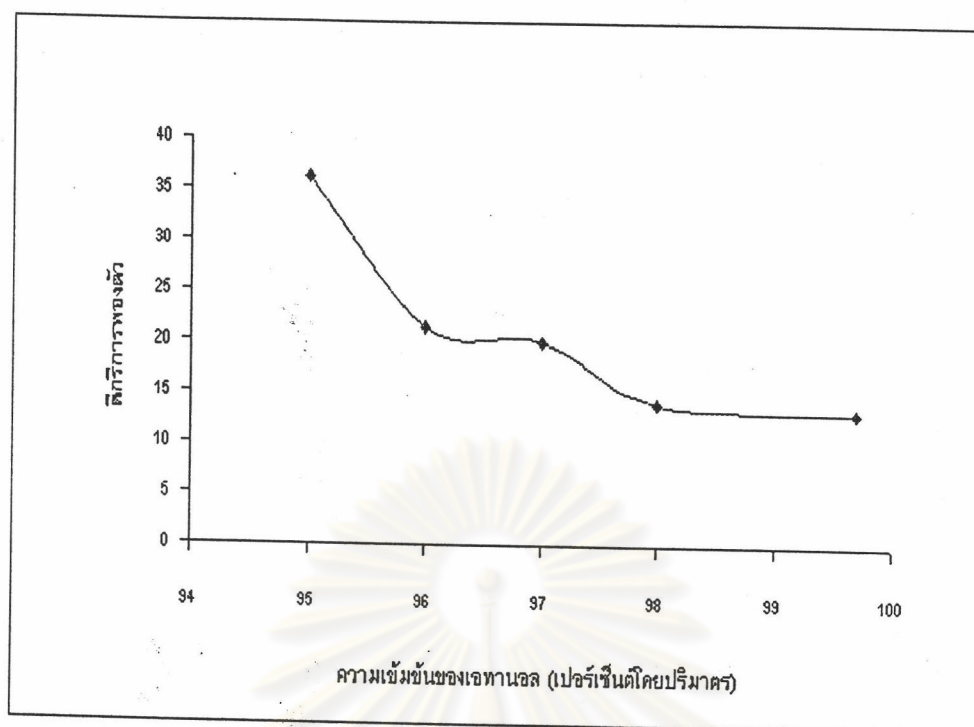
สำหรับการทดลองนี้ได้แปรระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรักษาเยื่อแผ่นเป็น 5, 10, 15, 20, 25 และ 30 วัน เพื่อศึกษาผลของระยะเวลาที่เก็บรักษาเยื่อแผ่นที่มีต่อเพอร์แวกเพอร์ชันของ 95% เอทานอล โดยความเข้มข้นของเอทานอลที่ใช้ในการเก็บรักษาเยื่อแผ่นในการทดลองนี้ คือ 99.7 % โดยปริมาตร ซึ่งเป็นความเข้มข้นที่เหมาะสมที่สุดซึ่งได้จากทดลองในข้อ 3.6.1 ผลของระยะเวลาในการเก็บรักษาเยื่อแผ่นต่อเพอร์แวกเพอร์ชันของสารละลายผสมน้ำและเอทานอล แสดงในตารางที่ 3.8

จากตารางที่ 3.8 พบว่า เมื่อเก็บรักษาเยื่อแผ่นเป็นเวลานานขึ้นเยื่อแผ่นจะให้ค่าฟลักซ์ของสารละลายสูงขึ้น เยื่อแผ่นที่เก็บรักษานาน 30 วันจะให้ค่าฟลักซ์สูงที่สุดมีค่าเท่ากับ 725.4 กรัมต่อตารางเมตร-ชั่วโมง ในขณะที่เยื่อแผ่นจะให้ค่าการเลือกลดลง อย่างไรก็ตามเยื่อแผ่นที่เก็บรักษาไว้นาน 30 วัน พบว่าเยื่อแผ่นยังคงให้ค่าการเลือกที่ดี คือมีค่าเท่ากับ 725 และสามารถเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลจาก 95% เป็น 98.7% โดยปริมาตรได้ ดังแสดงในตารางที่ ง-27 (ภาคผนวก ง)

3.10 ผลของระยะเวลาในการทดลอง (operation time) และความมีอายุของเยื่อแผ่น (membrane aging) ต่อเพอร์แวกเพอร์ชันของสารละลายผสมน้ำและ เอทานอล

ฟลักซ์และค่าการเลือกที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียสถูกพลอตกับระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 3 รอบ แสดงในกราฟรูปที่ 3.70 และ 3.71 ตามลำดับ หลังจากทำการวัดผลในแต่ละครั้ง เยื่อแผ่นจะถูกเก็บในโมดูลเยื่อแผ่น (membrane module) ซึ่งด้านเพอร์มิเอตจะเปิดให้สัมผัสกับความดันบรรยากาศเป็นเวลา 10 ชั่วโมง ต่อไปเรียกว่า “ความมีอายุของเยื่อแผ่น (membrane aging)”

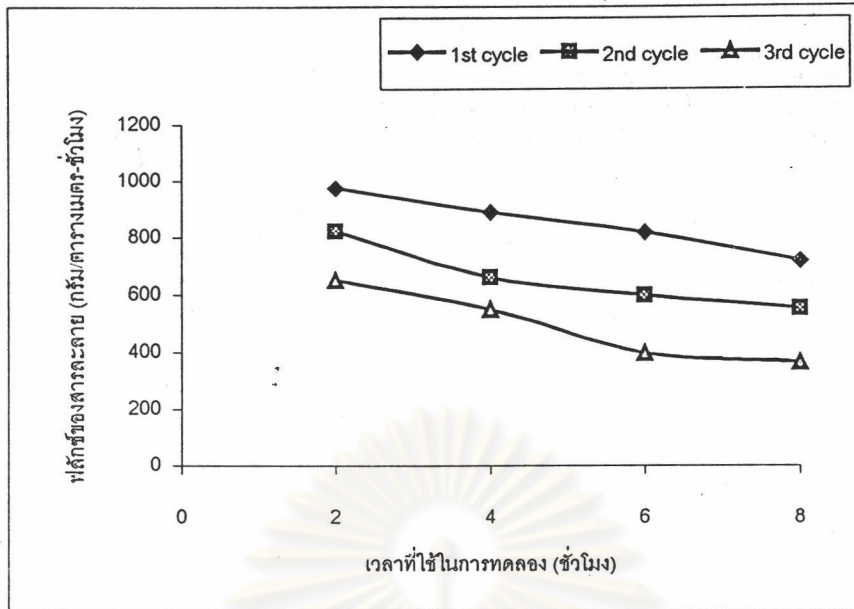
ผลของระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองและความมีอายุของเยื่อแผ่น ดังเกิดการแสดงออกของเยื่อ (membrane performance) ได้จากข้อมูลของฟลักซ์ ในรอบแรกของการทดลองเยื่อแผ่นยังไม่เกิดคลายตัว (unrelax) และยังไม่ผ่าน aging process พบว่าฟลักซ์ของเยื่อแผ่นจะลดลงเมื่อใช้ระยะเวลาในการทดลองมากขึ้น ในรอบที่สองฟลักซ์มีค่าลดลงไปประมาณ 15% และเมื่อมีการทำ aging เข้าในรอบที่สามฟลักซ์ของสารละลายมีค่าลดลงไปถึง 50% ผลการทดลองที่ได้ให้ผลในลักษณะ

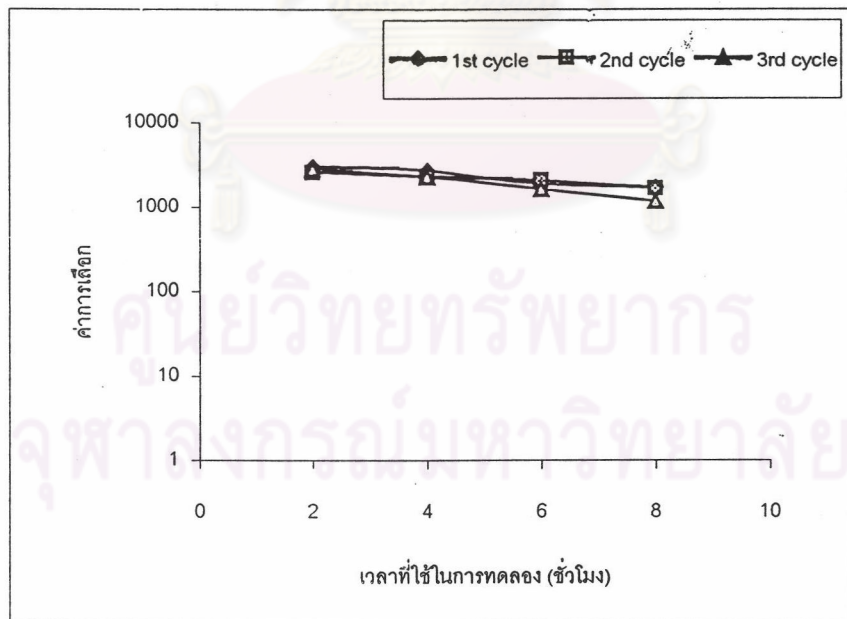
รูปที่ 3.69 คีกริการพองตัวของเยื่อแผ่นที่แช่ในเอทานอลที่ความเข้มข้นต่างๆ

ตารางที่ 3.8 ผลของระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรักษาเยื่อแผ่นที่มีต่อเพอร์เมอเรชันของเอทานอล 95 % โดยปริมาตร

ระยะเวลาที่เก็บรักษาเยื่อแผ่น (วัน)	ความหนาของเยื่อแผ่น (ไมโครเมตร)	ฟลักซ์ (กรัมต่อตารางเมตร-ชั่วโมง)	ค่าการเลือก (α)
5	43.0	256.9	3486
10	42.0	309.9	3048
15	43.5	316.8	2249
20	43.5	361.9	1672
25	44.0	543.7	1387
30	45.0	725.4	725

รูปที่ 3.70 ผลของระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองต่อค่าฟลักซ์ของสารละลาย

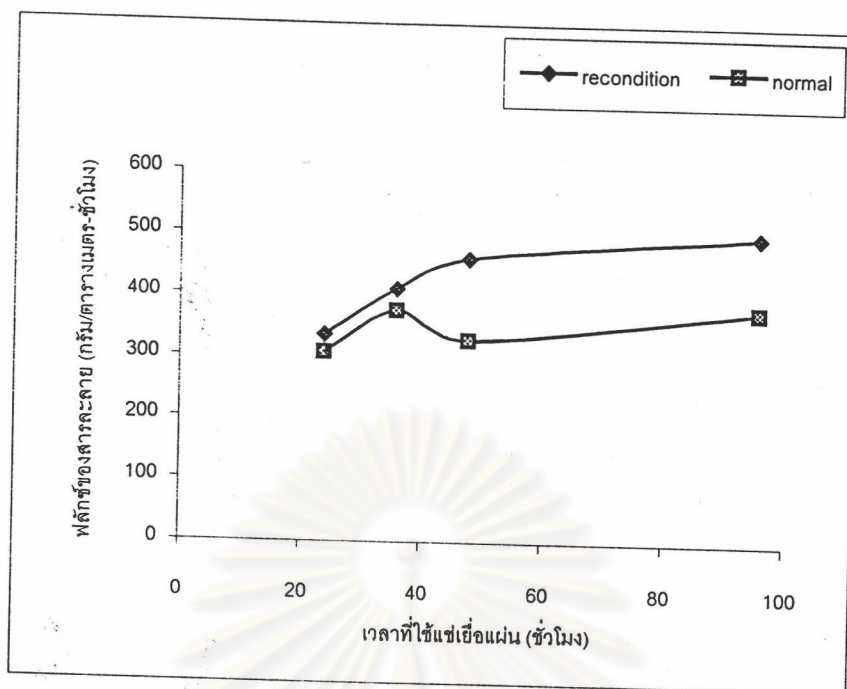
รูปที่ 3.71 ผลของระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองต่อค่าการเลือก

เกี่ยวกับการทดลองของ Yeom, Jegal และ Lee ในปี 1996 (30) ฟลักซ์มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองและความมีอายุของเยื่อแผ่น ในขณะที่ค่าการเลือกไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก ดังแสดงในกราฟรูปที่ 3.71

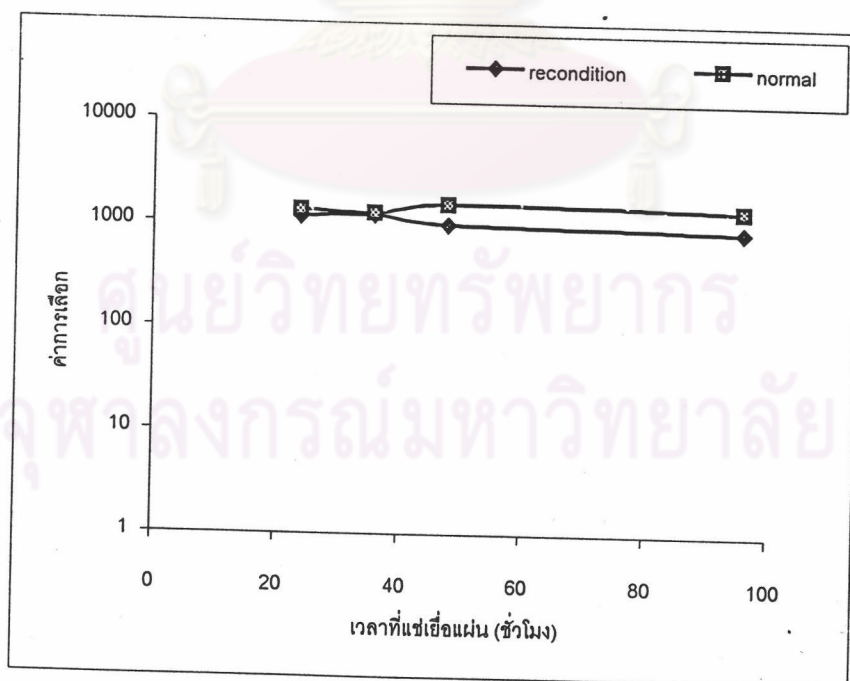
3.11 การนำเยื่อแผ่นที่ใช้แล้วกลับมาใช้ใหม่

ในการทดลองนี้ได้นำเยื่อแผ่นที่ผ่านกระบวนการเพอร์แวกเพอเรชันและการ aging มาแช่ในเอทานอลที่ความเข้มข้น 99.7 % โดยปริมาตร เป็นเวลาต่างๆดังนี้คือ 24, 48, 72 และ 96 ชั่วโมง เมื่อนำเยื่อแผ่นที่ได้แช่ในเอทานอล 99.7% เป็นเวลาต่างๆมาทดสอบใช้ในกระบวนการเพอร์แวกเพอเรชันเพื่อแยกสารละลายผสมเอทานอล-น้ำ จะได้ค่าฟลักซ์และค่าการเลือกของเยื่อแผ่นดังแสดงในกราฟรูปที่ 3.72 และ 3.73 ตามลำดับ

เมื่อนำเยื่อแผ่นที่ผ่านกระบวนการเพอร์แวกเพอเรชันและการ aging มาแช่ในเอทานอลที่ความเข้มข้น 99.7% เป็นเวลาต่างๆกัน จากกราฟรูปที่ 3.72 ซึ่งเป็นกราฟที่แสดงผลของเวลาที่ใช้ในการแช่เยื่อแผ่นต่อค่าฟลักซ์ของสารละลาย จะเห็นได้ว่าค่าฟลักซ์จะมีค่าสูงขึ้นหลังจากที่ได้แช่ในเอทานอล สำหรับค่าการเลือกของเยื่อแผ่นที่ผ่านการ aging และนำมาแช่ในเอทานอลก่อนนำมาใช้ในกระบวนการเพอร์แวกเพอเรชัน พบว่าค่าการเลือกของเยื่อแผ่นมีค่าน้อยลงเมื่อแช่เยื่อแผ่นในเอทานอลเป็นเวลานานขึ้น ดังแสดงในกราฟรูปที่ 3.73 ค่าฟลักซ์และค่าการเลือกของเยื่อแผ่นที่ผ่านกระบวนการเพอร์แวกเพอเรชันและการ aging มีค่าอยู่ในช่วง 306-380 กรัมต่อตารางเมตร-ชั่วโมง และ 1200-1540 ตามลำดับ เยื่อแผ่นที่ผ่านการใช้งานมาแล้วและนำมาแช่ในเอทานอลที่เวลาต่างๆ ให้ค่าฟลักซ์และค่าการเลือกในช่วง 334-500 กรัมต่อตารางเมตร-ชั่วโมง และ 870-1200 ตามลำดับ เยื่อแผ่นที่ผ่านกระบวนการเพอร์แวกเพอเรชันและการ aging แล้วและนำกลับมาใช้ใหม่โดยทำการแช่เยื่อแผ่นก่อนนำกลับมาใช้นั้นสามารถเพิ่มความเข้มข้นของเอทานอลจาก 95% โดยปริมาตรได้เป็น 98.3% โดยปริมาตรหรือเท่ากับ 98.0% โดยน้ำหนักเมื่อแช่เยื่อแผ่นในเอทานอลเป็นเวลา 72 ชั่วโมง ดังแสดงในตารางที่ ง-31 (ภาคผนวก)

รูปที่ 3.72 ผลของระยะเวลาที่แช่เยื่อแผ่นต่อค่าฟลักซ์ของสารละลาย

รูปที่ 3.73 ผลของระยะเวลาที่แช่เยื่อแผ่นต่อค่าการเลือก